

ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียนการสอน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียน

ปริญญาโท

ของ

จิรพร โพธิ์สุวรรณ

ขอเสนอ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า

ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต

11 มีนาคม 2519

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปัญหานี้นี้แล้ว
เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ
ประธาน
กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือ และแนะนำอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมควร อภัยพันธุ์ และอาจารย์อังคณา สายยศ ผู้วิจัยรู้สึก เป็นพระคุณ และซาบซึ้งในความอนุเคราะห์ของท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. วชิรญา บัวศรี ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไข มหัทธัยอ อาจารย์ อรุณศรี กุมุท ที่ได้อำนวยความสะดวกในเรื่องแบบทดสอบ มาตรฐาน อาจารย์ ดร. วีรยุทธ วิเชียรโชติ อาจารย์ ดร. อนันต์ เจียมเจริญ อาจารย์ พรรณพิศ บุญมุงการ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ใหญ่ และ คณะครู โรงเรียนเมืองเลย โรงเรียนหมากแข้ง โรงเรียนสนามบิน และโรงเรียน เขิงชุมราษฎร์นุกูล ตลอดจนผู้ที่ไม่สามารถกล่าวชื่อนามได้ทั้งหมดที่ได้ให้ความช่วยเหลือ เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณชูศักดิ์ ชัมภลชีต ที่กรุณาให้ใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ เก็บแก้ว - แดงแก้ว คุณชัชวาลย์ นิวาสะบุตร คุณหิณีจ นิวาสะบุตร คุณกาญจนา - กี่ศรี และคุณสุริยนต์ ยะโสธร ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อย่างดียิ่ง นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณนารี แซ่ลี ที่ให้ความช่วยเหลือด้านการพิมพ์ ซึ่งมีผลทำให้ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

จิรพร ไช้สุวรรณ

1.	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	✓ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	กำหนดวัตถุประสงค์	6
2.	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	8
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	20
3.	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	21
	✓ กลุ่มตัวอย่าง	21
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	22
	การดำเนินการสอบและการรวบรวมข้อมูล	29
	✓ ลักษณะของการวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	30
4.	✓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
5.	สรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ	44
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	44
	กลุ่มตัวอย่าง	44
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	44
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
	อภิปรายผล	46
	ข้อเสนอแนะ	51

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1. แสดงจำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามจังหวัด โรงเรียน และเพศนักเรียน	21
2. แสดงจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง แยกตามปฏิสัมพันธ์ ของครูกับนักเรียน และเพศของนักเรียนแต่ละโรงเรียน	22
3. ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนและเพศ	33
4. ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนคุณลักษณะที่ถาวร - แสดงตัว ของกลุ่มตัวอย่างแยกตามแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนและเพศ	34
5. ค่าความแปรปรวนที่แสดงถึงความแตกต่างในค่านผลสัมฤทธิ์ทาง- การเรียนระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ..	35
6. ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แยกตามแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน	36
7. ค่าความแปรปรวนที่แสดงถึงความแตกต่างในค่านคุณลักษณะที่ถาวร - แสดงตัว ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม	37
8. ผลการทดสอบความแตกต่าง ของคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะที่ถาวร - แสดงตัว แยกตามแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน	38
9. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอิตตาธิปไตย .	39
10. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบประชาธิปไตย .	40
11. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบปล่อยปละละเลย.	41.

ตาราง

หน้า

12. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว
 ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบ
 อัตตาธิปไตย 42
13. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว
 ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบ
 ประชาธิปไตย 42
14. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว
 ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบ
 ปล่อยปละละเลย 43

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา สิ่งที่จะทำให้การพัฒนาประเทศประสบผลสำเร็จเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับสาเหตุและปัจจัยหลายประการ แต่ที่สำคัญที่สุดคือ การศึกษา เพราะเป็นระบบที่มีหน้าที่พัฒนากำลังคน เพื่อไปพัฒนาประเทศชาติ (วีรบุท วิเชียรโชติ, 2515: 37 - 39) ฉะนั้นการศึกษาจึงมีผลโดยตรงต่อความเจริญของประเทศชาติ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในงานพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิตและนักศึกษา ณ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2512 ทรงอ้างถึงความสำคัญของการศึกษาไว้ว่า " งานด้านการศึกษา เป็นงานสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของชาติ เพราะความเจริญหรือความเสื่อมของชาตินั้นขึ้นอยู่กับการศึกษาของพลเมืองเป็นข้อใหญ่ " บุคคลที่มีบทบาทสำคัญในวงการการศึกษา ซึ่งจะเว้นกล่าวเสียมิได้ก็คือ ครู

ครู ควรจะให้เห็นความสำคัญของตนเองว่า ตนมิได้มีความสำคัญต่อเด็กในด้านวิชาการฝ่ายเดียว หากแต่เหนือกว่านั้น ความสำคัญของครูได้ครอบคลุมไปถึงจิตใจ อนาคตของเด็กและอนาคตของชาติ บราวน์ (Brown) ผู้ผู้นำในการศึกษาผู้หนึ่ง กล่าวไว้ว่า " ครูนั้นมีอิทธิพลสำคัญยิ่งกว่าสิ่งอื่นใดในการศึกษา บรรดาหลักสูตร การปกครอง และอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ แม้จะสำคัญเพียงใดก็หาเป็นประโยชน์หรือมีค่าอย่างใดไม่ ถ้าหากครูไม่ช่วยทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นประโยชน์แก่ความเจริญก้าวหน้าของนักเรียน " นักการศึกษาผู้มีชื่อชาวอเมริกันอีกผู้หนึ่ง คือ จัคค์ (Judd) ได้กล่าวว่า " ครูเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญยิ่งของโรงเรียน การจักหากครูให้เหมาะสมกับโรงเรียนนั้น เป็นงานที่ยาก ความสำเร็จหรือล้มเหลวของการศึกษาและความดี ความเสื่อมของประเทศชาติก็อาศัยอยู่ที่ความสามารถของเราที่จะหากครูที่สามารถและเหมาะสมได้มากน้อยหรือดีเพียงไร " (กุลทรัพย์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2495: 12)

ครูและนักเรียนนี้เอง เมื่อนำมาอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมแล้วก็ต้องปรับให้มีความสัมพันธ์กันเพื่อให้การดำเนินการศึกษาเป็นไปโดยได้ผลดี ครูและนักเรียนก็เปรียบประดุจวงจรแห่งกระแสไฟฟ้า ถ้ามิได้เกิดต่อเนื่องขงกันแล้ว กระแสไฟฟ้าจะเดินตลอดและเกิดอำนาจไฟฟ้าขึ้นอย่างไรได้ ครู นักเรียน และสภาพแวดล้อม ถ้ามิได้มีส่วนสัมพันธ์กันเป็นอย่างใดแล้ว ผลแห่งการศึกษาอันเหมาะสม จะเกิดขึ้นโดยสมบูรณ์ไม่ได้ คนบางคนคิดเพียงว่า ครู ก็ผู้สอน ผู้ให้วิชา นักเรียนคือ ผู้เรียน ผู้รับวิชา สภาพแวดล้อมไม่มีความหมายอะไร เป็นความนึกที่ห่างไกลจากความจริงอยู่มาก เพราะที่จริงนั้น ครูและนักเรียนเป็นบุคคลที่ต้องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน เป็นปัจจัยข้อสำคัญข้อหนึ่งที่ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพสมวัตถุประสงค์ (กุลทรัพย์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2495: 3) ทั้งนี้เพราะว่ากระบวนการเรียน การสอนเป็นการติดต่อระหว่างบุคคล ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแต่ละคนจึงเป็นสิ่งสำคัญ (Leland P Bradford, 1970: 123)

จากการศึกษาวิจัยของพรพิมล เพ็งศรีทอง (2515: 31) พบว่า ปฏิสัมพันธ์อันดีของครูกับนักเรียน เป็นคุณลักษณะประการหนึ่งของครูที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของมัดทนา ปิยะมาคา (2511: 98 - 99) ซึ่งกล่าวว่า การมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน เป็นคุณลักษณะที่ดีด้านหนึ่งของครู อีเบล (Ebel) กล่าวว่างานครูมี 2 ลักษณะคือ ลักษณะทางความรู้ (Intellectual) และลักษณะทางมนุษยสัมพันธ์ (Human Relationship) ครูจะต้องรู้เนื้อหาวิชาที่ตนสอน และจะต้องมีทักษะทางสัมพันธภาพที่ดีด้วย จึงจะช่วยให้เป็นครูที่ประสบความสำเร็จ จากการวิจัยชี้ให้เห็นว่าครูเป็นจำนวนมากประสบความสำเร็จล้มเหลวในเรื่องสัมพันธภาพมากกว่าทางความรู้ (Ebel Robert L., 1960: 15 - 25)

⌈ ด้วยเหตุนี้ วงการศึกษาหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานการศึกษา จึงสมควรจะได้พึงเล็งถึงข้อบกพร่องในด้านปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน และหาทางแก้ไข เพื่อช่วยให้การศึกษามีผลดีเพียงพอ]

ในวงการศึกษาของประเทศที่มีการศึกษาก้าวหน้า เช่น อังกฤษ อเมริกา ได้ให้ความสนใจในเรื่องปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนเป็นอันมาก ทั้งนี้เพราะว่า

1. ปฏิสัมพันธ์อันดีของครูกับนักเรียนจะช่วยให้ครูและนักเรียนมีความเข้าใจกันและกันดี
2. ช่วยให้การเรียนได้ผลดี เพราะครูเป็นกันเองกับนักเรียน
3. นักเรียนรู้สึกสบายใจในการที่จะรับวิชา หรือทำความเข้าใจบทเรียนซึ่งมีครูคอยช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ ไม่ต้องหวาดกลัวการรอกซึ่งบังคับจากครู
4. การที่ครู และนักเรียนเข้าใจกันก็มี Person to person interaction จะทำให้นักเรียนเป็นผู้ว่านอนสอนง่าย ใจกว้างใจ เชื่อถือครู ไม่กระด้างกระเดื่อง อยู่ในโอวาท ช่วยให้ภาระของครูเบาลง เหน็ดเหนื่อยน้อยลง เพราะไม่ต้องคอยปราบปรามเคี่ยวเข็ญให้ไต่คังใจตน
5. ช่วยให้นักลึกลักษณะของครูดีขึ้น การที่ครูให้ความสัมพันธ์แก่นักเรียนเพียงพอเป็นเครื่องแสดงว่า ครูเป็นผู้เมตตากรุณา สามารถจะให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนได้ทุกโอกาส
6. ฝึกหัดอบรมให้นักเรียนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข กล้าในสิ่งที่ควรกล้า และวางตัวพอเหมาะพอที่แก่เหตุการณ์ ให้ความเคารพผู้ใหญ่อย่างรักใคร่ ไม่ใช่เพราะความเกลียดกลัว (กุลทรัพย์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2495: 8)

ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของปัญหา เรื่องปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน จึงอยากทราบให้แน่ชัดว่า ครูควรสร้างปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนในลักษณะใด ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งลักษณะปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนออกเป็น 3 แบบคือ แบบอัตตาธิปไตย แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย ลักษณะปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน 3 แบบดังกล่าวจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหรือไม่ นอกจากจะประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแล้ว ผู้วิจัยยังได้ศึกษาตัวแปรทางจิตวิทยาบางตัว คือ ลักษณะบุคลิกภาพการเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนด้วย เหตุที่เลือกเอาองค์ประกอบดังกล่าวมาศึกษา ก็ด้วยพิจารณาเห็นว่า บุคลิกภาพของนักเรียน เป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งในการ

เรียน การสอน) ฮอลล์ (วันเพ็ญ อาบูการ์, 2512) กล่าวว่า ^{กล่าวถึง} ครูควรเข้าใจ ว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำมีบุคลิกภาพอย่างไร อันจะช่วยให้ครูแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน หรือปรับปรุงวิธีการจัดชั้นเรียน วิธีการสอน ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน) เป็นต้น

เกี่ยวกับบุคลิกภาพการเก็บตัว - แสดงตัวนี้ จุง (Hall and Lindzey, 1970: 68) ได้กล่าวว่า ทักษะคติโดยทั่วไปของคนเรามีอยู่ 2 แบบ คือ แบบหันเข้าหาตนเอง และหันออกจากตนเอง พวกหันออกจากตนเองได้แก่ บุคคลซึ่งสนใจโลกภายนอก พวกหันเข้าหาตนเองได้แก่ บุคคลซึ่งสนใจเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ทักษะคติทั้ง 2 อย่างนี้ อันหนึ่งจะเด่นอยู่ในจิตสำนึก ขณะที่อีกอันหนึ่งอยู่ภายใต้และอยู่ในจิตไร้สำนึก นอกจากนี้ จุง (Jung) ยังได้ให้ทัศนะไว้ว่า " การเก็บตัวและการแสดงตัวนั้นมีอิทธิพลต่อการปรับตัวอย่างยิ่ง เพราะถ้าบุคคลมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียวหรือมากเกินไป ไม่พอเหมาะกันแล้ว บุคคลนั้นย่อมประสบกับปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น และอาจกลายเป็นโรคจิตไปได้ในที่สุด "

[ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เป็นหน้าที่ของครูโดยตรงที่จะสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียน ในลักษณะหรือแบบที่จะเอื้ออำนวยให้ เขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข] แต่ยังไม่มีการศึกษาวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างจริงจัง [จึงเห็นว่า การศึกษาวิจัยครั้งนี้ อาจจะเป็นประโยชน์ต่อบุคคลหลาย ๆ อาชีพ เช่น ครู อาจารย์ ผู้แนะแนว และผู้ปกครอง ในการที่จะสร้างความสัมพันธ์กับเด็กในโอกาสต่อไป]

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ต้องการศึกษารื่องความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้าน การเรียน การสอน กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบุคลิกภาพ เก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียน โดยจะแบ่งสาขาเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่มีความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูแต่ละแบบ คือแบบ อิตตาชิปไทย แบบประชาธิปไตย แบบปล่อยปละละเลย จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แตกต่างกันหรือไม่

2. นักเรียนที่มีความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูแต่ละแบบ คือแบบ อัคราธิปไตย แบบประชาธิปไตย แบบปล่อยปละละเลย จะมีบุคลิกภาพเก็บตัว - แฉงตัวแตกต่างกันหรือไม่

3. นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันในกลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบเดียวกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบุคลิกภาพเก็บตัว - แฉงตัวแตกต่างกันหรือไม่

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเชื่อว่าผลจากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นประโยชน์ต่อครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้แนะแนว และผู้เกี่ยวข้องกันเด็กทั้งต่อไป

1. การศึกษาค้นคว้านี้ช่วยให้ครูมองเห็นผลดี และผลเสียของความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในแต่ละแบบ ก็น่า แบบอัคราธิปไตย แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบุคลิกภาพเก็บตัว - แฉงตัวของนักเรียน

2. การศึกษาค้นคว้านี้เป็นแนวทางให้ครูเลือกใช้แบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนของคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ประจำปีการศึกษา 2518 ของโรงเรียนต่าง ๆ ในภาคการศึกษา 9 ซึ่งได้แก่ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดเลย และจังหวัดสกลนคร ใช้กลุ่มตัวอย่าง

333 คน

2. ตัวแปรที่จะศึกษาค้นคว้านี้

2.1 ตัวแปรอิสระใดก็ตาม

- ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบอัคราธิปไตย

- ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตย
- ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบปล่อยปละละเลย
- เพศ

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- นุคลิกภาพเก็บตัว - แสวงตัว

คำนิยามศัพท์ปฏิบัติการในกรณีศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. ครู หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนนักเรียนในด้านวิชาการและความประพฤติ จนกระทั่งเด็กมีความรู้สึกรู้ว่า พฤติกรรมต่าง ๆ ของครูเหล่านั้นอยู่ในความทรงจำ หรือฝังใจเด็กตลอดมา
2. ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ครูแสดงต่อนักเรียนในด้านการเรียน การสอน และการปกครองชั้น ซึ่งสามารถแยกให้เห็นเด่นชัดใน 3 ลักษณะ คือ ปฏิสัมพันธ์แบบอัตตาธิปไตย แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย ซึ่งได้มาจากการสำรวจความรู้สึกของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการแสดงออกของครูแบบต่าง ๆ
3. ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตย หมายถึง พฤติกรรมที่ครูแสดงต่อนักเรียน ซึ่งนักเรียนรู้สึกว่าคุณได้รับการปฏิบัติมา ด้านความยุติธรรม ครูให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และการวางแผนการเรียน การสอน และกิจกรรมต่าง ๆ มีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ไม่ตามใจ หรือเข้มงวดกวดขันจนเกินไป ให้ความสนิทสนมส่งเสริมให้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ถ้าจะมีการลงโทษ ครูจะอธิบายให้นักเรียนทราบเสียก่อน
4. ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบอัตตาธิปไตย หมายถึง พฤติกรรมที่ครูแสดงต่อนักเรียน ซึ่งนักเรียนรู้สึกว่าคุณได้รับการปฏิบัติแบบถูกบังคับขู่ขู่ ครูข่มขู่ ฎเกณฑ์ และบังคับให้นักเรียนปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด โดยไม่ได้คำนึงธรรมชาติ จิตใจ หรือ

ความต้องการของเด็ก ครูกำหนดเนื้อหาวิธีสอน และกิจกรรมทุกอย่างไว้โดยนักเรียนไม่มีส่วนร่วม ไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถ

5. ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง พฤติกรรมที่ครูแสดงต่อนักเรียน ซึ่งนักเรียนรู้สึกว่าคนไม่ได้รับการเอาใจใส่จากครูเลย ครูสอนตามเรื่องตามราว ไม่มีการเตรียมการสอน ปล่อยให้เด็กทำอะไร ๆ ตามความพอใจ โดยไม่เอาใจใส่ให้คำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความสามารถในการสอบข้อสอบมาตรฐานวิชา ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา

7. บุคลิกภาพเก็บตัว (Introvert) หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ตัดสินใจโดยยึดตนเองเป็นสำคัญ ไม่ถามคนอื่น จะทำอะไรมักจะทำตามมาตรฐาน และหลักการ เป็นพวกขาดความยืดหยุ่น ซื่อาย ปรับตัวยาก เป็นผู้ที่สนใจเอาใจใส่ในตัวเอง มีการพิจารณาพิจารณาตนเอง การปรับตัวของพวกนี้มักทำโดยการหลบหนี และการเพ้อฝัน

8. บุคลิกภาพ extravert (Extravert) หมายถึง ลักษณะของบุคคลซึ่งสนใจในคนอื่นและโลกภายนอก ไม่ค่อยห่วงตนเอง ชอบความสนุกสนานรื่นเริงและการสมาคมปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ง่าย ไม่ค่อยพิจารณาพิจารณาตนเอง เป็นคนกล้าหาญรื่นเริง ทำอะไรมีจุดหมาย มีข้อมูลให้เห็น ความประพฤติกว่าเขาต่อหลักความจำเป็น และสิ่งที่เป็นอย่าง

ลักษณะบุคลิกภาพเก็บตัว - แสงแก้ว วัดได้ด้วยแบบสอบถามบุคลิกภาพเก็บตัว - แสงแก้วของฐศักดิ์ ชัมภลลิขิต (นิสิตปริญญาโท สาขาการวัดผลการศึกษา พ.ศ. 2513) แบบสอบถามนี้ สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2513) ได้นำมาปรับปรุงใช้

บทที่ 2

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เป็นที่ยอมรับกันว่าบุคลิกภาพย่อมได้รับการสร้างสมขึ้นจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม เบอร์เกส (Burgess, 1953: 185) ได้กล่าวว่า "สรีระซึ่งได้พัฒนามาจากพันธุกรรมเป็นเครื่องช่วยให้บุคคลแสดงพฤติกรรมบางอย่างที่บุคคลจะทำได้เท่านั้น แต่ถ้ามักไม่ได้รับวัฒนธรรมจากสิ่งแวดล้อมแล้ว เด็กเหล่านั้นจะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ไม่ได้" และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญยิ่งของชีวิตเด็กขณะที่ยังศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนก็คือ ครู เพราะครูเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากย่อมถ่ายทอดพฤติกรรมและทัศนคติให้แก่เด็ก ฉะนั้นปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน จึงเป็นเรื่องที่น่าศึกษาค้นคว้าเป็นอย่างยิ่ง

ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน

ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน อันเกี่ยวกับการปกครองชั้นเรียน ตามที่เลอวิน (Lewin) ลิปเปท (Lippert) และไวท์ (White) ได้ทดลองมีอยู่ 3 แบบ คือ

1. การปกครองแบบอัตตาธิปไตย (Autocratic) ได้แก่ การปกครองที่ครูกำหนดเนื้อหาวิธีสอน และกิจกรรมให้ทุกอย่างโดยที่นักเรียนไม่มีส่วนร่วมเลย การมอบงานให้นักเรียนทำก็ไม่ได้แจ้งความมุ่งหมาย นักเรียนต้องปฏิบัติตามแต่โดยดี โดยขัดแย้งไม่ได้

การปกครองนี้อาจให้ผลดีในการเรียน คืองานสำเร็จและนักเรียนสนใจได้คะแนนดี แต่ในด้านบุคลิกภาพทำให้เด็กเป็นคนก้าวร้าว เนื่องจากรู้สึกว่าคุณครูบังคับกดขี่ ถ้ามีโอกาสจะวิพากษ์วิจารณ์ก็แสดงออกโดยรุนแรงโดยเฉพาะในขณะที่ครูไม่ได้ยิน หรือลับหลังครู

2. การปกครองแบบปล่อยปละละเลย (Laissez - faire) การปกครองแบบนี้มีลักษณะตรงกันข้ามกับการปกครองแบบอัตตาธิปไตย คือครูไม่เอาใจใส่ สอนตามเรื่องตามราว ไม่มีการเตรียมการสอน ถ้าเด็กอยากจะทำอะไรครูก็ปล่อยให้ทำ

ตามความพอใจของเด็ก การสอนก็ไม่ได้ยึดถือหลักสูตร นักเรียนคนใดขยันก็เรียน คนใดขี้เกียจก็ปล่อยไป การปกครองแบบนี้การเรียนไม่ได้ผลดี งานก็ไม่สำเร็จ แม้ว่า เด็กจะสบายใจตอนที่ครูปล่อย แต่เมื่อปรากฏว่าไม่มีผลงานอะไรที่ดีเด่น เด็กก็เกิดความไม่พอใจตามมา การปกครองแบบนี้ไม่ส่งเสริมบุคลิกภาพที่ดี เด็กจะเป็นคนทำงานไม่เป็น ไปรู้จักรับผิดชอบ

3. การปกครองแบบประชาธิปไตย (Democratic) ครูมักจะคำนึงถึง และให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียน และกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีจุดหมาย ครูเป็นผู้คอยแนะนำและช่วยเหลือให้การเรียนเป็นไปโดยถูกต้อง มีกิจกรรมที่เหมาะสม รวมทั้งหัดให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่ตามแบบประชาธิปไตย มีการออกความเห็น การรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และใช้วิธีการแห่งปัญญา และทำสมาธิเสมอกันไป การปกครองแบบนี้นับว่าได้ผลดี งานย่อมสำเร็จลงด้วยดี และทุกคนได้รับความพอใจ ในด้านบุคลิกภาพเด็กจะได้รับการฝึกความรับผิดชอบ การให้ความร่วมมือและเคารพซึ่งกันและกัน (ก่อ สวัสดิ์พานิช และคณะ, 2512: 35)

แอนเดอร์สัน (Anderson, 1967: 213) ได้ทำการวิจัยโดยแบ่งครูออกเป็น 2 กลุ่มคือ แบบ Dominative และแบบ Integrative

ครูแบบ Dominative มีลักษณะดังนี้ สั่งให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ คัดสินโดยไม่คำนึงถึงเหตุผล พยายามให้เด็กหันมาสนใจตัวครู พบว่า ครูแบบ Dominative จะทำให้พฤติกรรมของนักเรียนเป็นแบบก้าวร้าว ขอบเป็นศัตรู ซึ่งจะไปแสดงออกต่อครูและเพื่อน ๆ

ครูแบบ Integrative มีลักษณะดังนี้ คำนึงถึงความสนใจของนักเรียน ให้คำแนะนำช่วยเหลือแก้ปัญหิต่าง ๆ ยอมรับพฤติกรรมของนักเรียน พบว่าครูแบบ Integrative จะทำให้พฤติกรรมของนักเรียนเป็นแบบให้ความร่วมมือ มีพฤติกรรมนำตัวเองได้ (Self directed behavior) มีความเป็นกันเอง

แอสลันเกอร์ (Yec, 1967: 215) ได้ศึกษาว่าปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และการประสมผลสำเร็จหรือไม่ โดยแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มหนึ่ง ให้ปีการเรียน การสอนแบบเอาครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher - centered situation) และแบบให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner - centered situation) ได้พบว่า กลุ่มที่เป็นแบบที่ครูเป็นศูนย์กลาง และกลุ่มที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในค่านุคลิกภาพนั้น กลุ่มที่มีครูเป็นศูนย์กลาง เด็กจะดอยหนี เจยเมย เจื้อยซาต่อการแก้ปัญหา ส่วนสไตล์ และคอร์ซี่ (Stiles Lindley J. and Dorsey Maitie F., 1950: 98 - 100) ได้แบ่งปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนออกเป็น 2 แบบคือ

1. แบบอัตตาศรีปไตย ครูจะเป็นผู้สั่ง เด็กต้องเชื่อฟัง โดยไม่มีข้อโต้แย้ง ครูใช้กฎเกณฑ์ความที่ตนพอใจไม่ได้คิดถึงความต้องการและธรรมชาติของเด็ก เด็กจะเรียนเพื่อคะแนนของเขา การเรียนการสอนแบบนี้ จะทำให้เด็กมีบุคลิกภาพแบบตัวใครตัวมัน ไม่มีทักษะในการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม

2. แบบประชาธิปไตย ครูเป็นผู้สร้างสถานการณ์ให้เกิดร่วมในการวางแผนและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เกี่ยวกับการเรียนการสอน ครูยอมรับในเรื่องความแตกต่างของเด็กในด้านความสนใจ ความสามารถ ทักษะคติ เด็กในกลุ่มแบบนี้จะมีความเป็นกันเอง มีลักษณะเป็นตัวของตัวเอง มีความเชื่อมั่น

Bernice Baxter (อ้างจาก กุลทรัพย์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2495: 16 - 19) ได้รายงานเรื่องปฏิสัมพันธ์ของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการปกครองชั้นซึ่งได้ทำเป็นบันทึกไว้ จากการสังเกตนักเรียนและครูในห้องเรียน 6 ห้อง และครู 6 คน รายงานนี้จะแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างวิธีปฏิบัติในชั้นเรียนของครูแต่ละคน

ครูคนที่ 1 เจสึยวฉลาดในการสอนและการมอบงานให้นักเรียนทำ ช่างเล่น และเป็นกันเอง สนใจนักเรียนทั่วทุกคน เข้าใจนักเรียนดี มีกิริยาท่าทางดี ถ้อยคำที่พูดก็แปลกน่าสนใจไม่ซ้ำแบบใคร แต่เด็กซาดและเอาใจใส่ในงานที่มอบให้นักเรียนทำ โดยจะขึ้นจากความเห็นชอบร่วมกันภายในชั้นเรียนนั้น และพยายามที่จะทำให้นักเรียนได้ทำเสร็จตามกำหนดเวลา เป็นผู้สุภาพมีเมตตาต่อเด็ก ฉะนั้น นักเรียนทุกคนจึง เข้าใจในกันและกันก็

และพยายามทำงานให้เสร็จด้วยความตั้งใจ และมีสมาธิแน่วแน่ในงานโดยมีครูเป็นผู้
แนะนำช่วยเหลืออย่างเต็มที่ทั่วถึงกัน

ครูคนที่ 2 สังเกตได้ว่า เป็นบุคคลที่มีความกระตือรือร้นอย่างเจียม ๆ มีอารมณ์ขัน
และสนุก สอนโดยไม่รู้สึกว่าคุณบังคับให้ทำงาน ช่างพูด และมีน้ำเสียงตลอดจนกิริยา
อาการแสดงความเป็นมิตรอยู่เสมอ ที่น่าสนใจยิ่งกว่านั้นก็คือครูผู้นี้พยายามให้เด็กได้เรียน
ด้วยตนเองมากกว่าที่จะปฏิบัติตามครูอย่างเคร่งครัด คือทำตนเป็นผู้ช่วยเหลือ ไม่ใช่"บอก"
วิชาให้อย่างเดียว ครูมีความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือการงานของนักเรียนได้
หลายทาง มีความสนใจในชีวิตของนักเรียน และติดตามดูแลความต้องการของเด็กทั้งกาย
และใจ เด็ก ๆ เรียนกันตามปกติ ไม่ถูกบังคับให้เป็นธรรมชาติ หลักการสอนของครูคือให้
นักเรียนเป็นผู้เรียนเอง ไม่ใช่เชื่อคาบครูทั้งหมด นักเรียนกับครูร่วมกันวางหัวข้อที่จะเรียน
แล้วร่วมกันดำเนินงาน ครูเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำ นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ และทั้งครูและ
นักเรียนรับผิดชอบร่วมกันในผลแห่งงาน นักเรียนได้รับอิสรภาพเพียงพอเท่ากับครูในการที่
จะแสดงความคิดเห็นของตนอย่างเปิดเผย

ครูคนที่ 3 แสดงตนว่า มีความกรุณาต่อนักเรียน และเต็มใจช่วยเหลือนักเรียนอย่างเห็น
ได้ชัด แต่อย่างไรก็ตาม ข้อเสียของครูผู้นี้ คือ ไม่มีความสามารถที่จะวัดผลของการสอน
กล่าวคือ ไม่สามารถจะล่วงรู้ว่า เท่าที่คนสอนไปนั้น นักเรียนรู้อะไรบ้าง นอกจากนั้นยัง
เป็นผู้ขาดสมาธิแน่วแน่ ถ้ามีใครมาขัดจังหวะงานที่เริ่มจะชะงักได้อย่างง่ายดาย นักเรียน
ในชั้นจึงถือโอกาสที่ครูเป็นผู้รวนเร่ยุ่งยากใจง่ายนี้เองก่อความสงบ ส่งเสียงดัง ทำ
ความผิดและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเตือนของครู ความไม่มีระเบียบของห้องเป็นผลสะท้อนที่
แสดงความสามารถในการปกครองชั้นมากยิ่งขึ้น ครูก็เลยต้องหันเข้าหาวิธีลงโทษผู้เขี้ยว
แล้วปลอบโยน แต่ในที่สุดก็ไร้ผล ฉะนั้น เวลาส่วนใหญ่ของชั่วโมงนั้นจึงหมดไปด้วยความ
ยุ่งเหยิงของชั้นเรียน

ครูคนที่ 4 ใจดี และสุ่มในการที่จะให้ความสัมพันธ์แก่นักเรียน แต่ทว่าขาดความคิดเห็น
กระตือรือร้น และมักถือว่านักเรียนมาเรียนเพื่อฝึกงาน ให้ทำงานหนัก นักเรียนในห้องนั้น

มีระเบียบเคร่งครัด เชื้อเพลิงอยู่ในโอวาท และถูกสอดส่องอย่างจุกจิกชั้นอยู่ตลอดเวลา นักเรียนจึงรับเอานิสัยเคร่งครัดของครูเข้าไว้ด้วย ครูผู้นี้เข้าใจในความสามารถและขอบเขตไหว้สมองของเด็กนักเรียนด้วย แต่ที่ว่า แนวการเรียนทั้งหมดนั้นจะต้องอยู่ในอำนาจการจักทาสของครูโดยตรง นักเรียนจึงสนใจในการเรียนน้อย และเรียนไปทั้ง ๆ ที่บางครั้งมีความล่งเลไม่แน่ใจ หรือมีขณะนั้นก็สงสัยเสมอ

ครูคนที่ 5 สังเกตพบว่าการปกครองเข้มแข็งและเด็ดขาด ไข่มสนใจว่าเด็กมีสภาพต่างกัน เสียงพูดกระโชกกระชาก ท่าทางดูคั่นหยาบคาย นักเรียนในชั้นจึงดูเหมือนเป็นคนในโรงงานอุตสาหกรรม ต้องทำงานหนัก มีความเป็นตัวเองน้อย จุดประสงค์ยิ่งใหญ่นองครูอยู่ที่ตั้งหน้าเรียนอย่างเดียว ครูผู้นี้ภูมิใจในความสำเร็จของตนเป็นอันมาก แต่ที่ว่านักเรียนได้รับเอานิสัยของครูมาด้วย คือเสียงดัง ไม่สุภาพ ไม่เป็นมิตรแก่กัน แย่งแยก ไม่ช่วยเหลือกันทำงานที่ครูจะเกณฑ์ให้

ครูคนที่ 6 เป็นนิสัยเงียบครึม สุภาพอ่อนโยนค่อนนักเรียน ให้เสรีภาพแก่เด็กในการที่จะลุกจากที่นั่งหรือพูด พอใจที่ประสบนงานที่เด็กต้องการทำมากกว่าวางกฎเกณฑ์ตายตัวลงไปให้เด็กทำอย่างนั้นอย่างนี้ เป็นผู้เฉลียวฉลาดหลักแหลม รอมรู้ความต้องการของเด็ก และรู้ขอบเขตแห่งความสามารถของแต่ละคน เด็กนักเรียนในชั้นมีความเป็นตัวเองมาก สามารถเข้าใจบทเรียน มีมารยาทคล้ายคลึงกับครู และทำงานร่วมกันเงียบ ๆ ตามนิสัยของครู

นอกจากนี้ยังมีผู้ทำการศึกษาวิจัยถึงบุคลิกภาพของครู เกทเชลท์ และแจครัน (ละเอียก มุญเกิก, 2513: 11 - 12) รายงานในการค้นคว้าพบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างบุคลิกภาพกับประสิทธิภาพในการสอน เขาแน่ใจไว้ด้วยว่า ปีความจำเป็นที่จะต้องทำการวิจัยมากขึ้นไปอีก เพื่อให้ได้ลักษณะของบุคลิกภาพที่เฉพาะและเห็นชัดเจนซึ่งสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการสอน จากการศึกษารวบรวมว่า ปฏิสัมพันธ์ที่ดีของครูกับนักเรียน เป็นลักษณะของครูที่ดีอย่างหนึ่ง

วิทที (Whitty, 1942: 663 - 668) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของครูที่ดีโดยให้

นักเรียนชั้นปีที่ 2 - 12 จำนวน 1200 คน เรียงความเรื่อง "ครูที่ได้ช่วยฉันมากที่สุด" แล้วรวบรวมคุณลักษณะที่ดีจากเรียงความทั้งหมด สรุปได้ว่า ครูที่มีบุคลิกภาพดีจะต้องประกอบด้วย ให้ความร่วมมือ มีความเป็นประชาธิปไตย มีความเมตตา กรุณา เอาใจใส่นักเรียนทุกคน มีความอดทน มีความรู้ในเรื่องทั่ว ๆ ไป กิริยามารยาทดี มีความยุติธรรม มีอารมณ์ขัน เสมอต้นเสมอปลาย สนใจในปัญหาและความเดือดร้อนของนักเรียน ชมเชยยกย่องให้รางวัลนักเรียน มีความสามารถพิเศษในการสอนแต่ละวิชา

ลิตส์ (Leeds, 1950: 64) ได้ศึกษาครู 300 คน ในรัฐเซาท์แคโรไลนา สรุปว่า ครูที่เข้ากับเด็กได้ดี จะต้องเป็นผู้มีความร่วมมือ เป็นมิตร ตรงไปตรงมามั่นคงทางอารมณ์

คาร์ค และเอสตราบรูก (Karch and Estrabrows, 1956: 133) ได้ทำการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ว่า คุณสมบัตินักครูที่มีอยู่ 5 ประการคือ ทางด้านความสัมพันธ์กับนักเรียน ทางด้านการสอน ทางด้านศิลปกรรมจรรยา ด้านคุณสมบัตินิติเฉพาะตัว และลักษณะท่าทาง สำหรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนั้น ครูที่ดีต้องสนใจและพยายามที่จะเข้าใจปัญหาของนักเรียน ตอมปัญหาทุกปัญหาอย่าให้ เรื่องส่วนตัวมา มีอิทธิพลกับทัศนคติที่มีต่อนักเรียน พยายามชักเรื่องยุ่งยากและอุปสรรคต่าง ๆ พยายามควบคุมอารมณ์ตลอดเวลา จะต้องมีความใจเป็นนักกีฬา มีใจคอหนักแน่น เมื่อนักเรียนถามปัญหาหรือเบื่อกเอง ไม่สามารถตอบปัญหาได้ อย่าสนใจนักเรียนเพียงคนเดียวคนหนึ่ง อย่าสนิทสนมกับนักเรียนมากเกินไป อย่าทำให้นักเรียนอับอาย ชมเชยนักเรียนเมื่อทำงานได้ผลก้าวหน้า จะต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนด้วย จะต้องตัดสินใจหรือลงโทษนักเรียนด้วยความมีเหตุผล

สำหรับการศึกษาค้นคว้าวิจัย เรื่องปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในประเทศไทย ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาลงไปไหนแน่ชัด ปีนี้เพียงแต่ยกขานบุคลิกภาพของครูที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งผลก็สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของต่างประเทศ

มัทนา ปิยะมาตา (2511: 98 - 99) ได้ทำการสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนคร ธนบุรี และพบว่า คุณลักษณะต่าง ๆ ของครูในด้านที่ดีมี 9 ประการ

1. การสอนดี
2. มีเหตุผลเป็นประชาธิปไตย
3. มีความเมตตากรุณา
4. ให้คาบปรึกษาแก่นักเรียนได้
5. มีความยุติธรรม ซื่อตรง
6. มีบุคลิกภาพดี
7. มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน
8. ส่งเสริมให้กำลังใจยกย่องชมเชยนักเรียน
9. ให้ความอุปการะแก่นักเรียน

พรพิมล เฟิงศรีทอง (2515: 31) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของครูกับนักวิทยาศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า ครูทั่วไปมีบุคลิกภาพดังนี้ ต้องเป็นผู้มีความรู้ หมั่นศึกษาความรู้ ปรับปรุงวิธีสอนได้ก็ขึ้น มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว เข้าสังคมได้ดี มีสภาพร่างกายแข็งแรง มีความคงที่ทางอารมณ์ สามารถควบคุมตนเองได้ดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน สนใจถึงความเคลื่อนไหวของนักเรียน มีความรับผิดชอบ มีความอดทน มีความมั่นคงสม่ำเสมอ มีเหตุผล มีความเชื่อถือได้ มีความสุภาพอ่อนน้อมปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ ไม่หลบหลีกงาน และรักเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของครูกับนักบัญชีของวัลลี หลีสันติพงษ์ (2515: 21) ที่ว่าบุคลิกภาพของครูที่ดีนั้นควรเป็นผู้ที่มีลักษณะ ให้ความอบอุ่น มีความตั้งใจดี มีความรับผิดชอบ มีการแสดงออก มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีและมีความเมตตากรุณา

★ จากการศึกษาวิจัยของชาวต่างประเทศ และของคนไทย ทำให้ทราบว่าปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของลักษณะครูที่ดี สำหรับในประเทศไทยยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยให้แน่ชัดไปว่าปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบใด

ที่จะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมุกติภาพของนักเรียนไปในทางที่ครูและสังคมปัจจุบันกำลังต้องการ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้ทราบแน่ชัดลงไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคคลที่ข้องเกี่ยวกับเด็กในโอกาสต่อไป

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

✓ ผลสัมฤทธิ์นั้น ถูก (Good) กล่าวว่าเป็นการทำให้สำเร็จ (Accomplishment) หรือประสิทธิภาพทางด้านการศึกษาในทักษะที่กำหนดให้ หรือในค่านความรู้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ก็หมายถึง การเข้าถึงความรู้ (Knowledge attained) หรือการพัฒนาทักษะในทางการเรียน ซึ่งโดยปกติก็พิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้ หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบให้ หรือหิ้งส่งอย่าง

✓ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งหนึ่งที่ครูและนักเรียน มีความต้องการตรงกัน ครูย่อมต้องการให้นักเรียนเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นักเรียนเองก็ต้องการจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเช่นกัน ฉะนั้นการศึกษาถึงองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่ง

✓ ทราเวอร์ส (Travers, 1956: 396) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันกล่าวว่า องค์ประกอบที่ไม่ใช่ความสามารถทางด้านสติปัญญา ต่างมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้อเสนอของทราเวอร์ส แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบทางด้านอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยไปกว่าองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ อแนสตาซี (Anastasi, 1967. 141 - 143) ที่ว่า ถึงแม้ผู้เรียนในระดับวิทยาลัยเป็นบุคคลที่มีการคัดเลือกมากกว่าบุคคลที่อยู่ต่ำกว่าวิทยาลัยก็ตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความถนัดทางการเรียนก็ยังมีความสัมพันธ์กันน้อย โดยเฉพาะในระดับที่สูงขึ้น ฉะนั้นองค์ประกอบที่ไม่ใช่ความสามารถทางด้านสติปัญญาอื่น ๆ เช่น ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน อาจจะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเอกัตบุคคล

จากความสำคัญขององค์ประกอบทางด้านนี้ถึงที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า

การศึกษาเพื่อจะดูว่าองค์ประกอบทางคำที่ไม่ใช่สติปัญญา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น มีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะองค์ประกอบทางด้านปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน

การศึกษาองค์ประกอบทางด้านปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่นั้น ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาอย่างจริงจัง ส่วนมากเป็นการศึกษาถึงปฏิสัมพันธ์ของพ่อแม่กับเด็กว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผู้วิจัยคิดว่า ลักษณะปฏิสัมพันธ์ของพ่อแม่กับเด็กมีส่วนคล้ายคลึงกับปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนอยู่มาก เพียงแต่ต่างระยะเวลากันเท่านั้น คือ ระยะเวลาที่เด็กยังไม่ได้เข้าโรงเรียน เด็กก็จะมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่เป็นส่วนใหญ่ เมื่อถึงระยะที่เด็กเข้าศึกษาแล้วเรียนในโรงเรียน เด็กก็จะมามีปฏิสัมพันธ์กับครู ผู้วิจัยจึงขออนุญาตการศึกษาวินิจฉัยเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของพ่อแม่กับเด็กที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาเทียบเคียงกับปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแทน

มอร์โรว์ (William Morrow and other, 1969: 506) กล่าวว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักจะ เป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่มักให้การชมเชย และให้การยอมรับแสดงความสนใจเขา ในทางตรงกันข้าม เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พ่อแม่มักจะชมเชยเด็ก เพียงวกเกินไป ใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรง และบ่อย ๆ

ฮิลเลียด (Thomas Hilliard and others, 1960: 436) กล่าวว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่านั้น แม่ของเขาทอดทิ้งมาก และยอมรับน้อย ในทางตรงข้าม พวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น แม่ของเขายอมรับมากและทอดทิ้งน้อย

ดริวส์ และทีแอน (Drews and Teaban, 1957: 434) ได้พยายามที่จะสำรวจทัศนคติในการเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เขาพบว่าแม่ของเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์สูงนั้น จะมีการใช้อ่านาจและชมเชยมากกว่าแม่ของเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เชซคิ (Monhamed K. Fazed? 1969: 29) พบว่า พ่อแม่ของเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มักจะใช้เวลานานในการปกครองเด็ก ซึ่งค้ำกับผลการวิจัยของนอร์โรว์

เนื่องจากการศึกษาวิจัยเรื่องปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยตรงยังไม่มี จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ต่อไป

บุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว

ในการเรียน การสอน บุคลิกภาพเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ทำให้การเรียนการสอนนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่ เพราะเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วว่าบุคลิกภาพมีอิทธิพลครอบคลุมกิจกรรมของมนุษย์ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การศึกษาเรื่องบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว ซึ่ง จุง (Hall and Lindzey, 1967: 89 - 91) ให้ความเห็นว่าบุคลิกภาพแบ่งได้เป็น 2 มิติ (Dimension) คือ มิติที่มักจะแยกตัวเองเมื่อเกิดความกั คับทางอารมณ์ หรือที่เรียกว่าการเก็บตัว (Introversion) และมิติที่ชอบเข้าสังคม และชอบมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เรียกว่า การแสดงตัว (Extraversion) นอกจากนี้ จุง (ทศพร, 2508: 67) ก็ได้พยายามแยกแยะรายละเอียดของบุคลิกภาพทั้ง Extravert และ Introvert เพื่อจะได้มองเห็นความแตกต่างได้ชัดเจนดังต่อไปนี้

Extrovert บุคคลมีลักษณะเด่นดังนี้	Introvert บุคคลมีลักษณะเด่นดังนี้
1. มีความเชื่ออยู่บนรากฐานของความจริง ข้อมูลที่ได้นั้นต้องยุติธรรม	1. การตัดสินใจมักขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นใหญ่
2. มีอุปนิสัยที่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามความเหมาะสม	2. มีมาตรฐานและกฎเกณฑ์แน่นอน คบคุมอุปนิสัยของตน
3. พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปให้ตามสถานการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ	3. ไม่มีการยืดหยุ่นอะลุ่มอล่วย
4. ไม่เป็นผู้หะวงถึงตัวเองมากนัก	4. พะวงถึงตัวเองมากเป็นพิเศษ
5. การปรับปรุงมักเป็นไปในรูปการจกเซย	5. การปรับปรุงมักจะเป็นในรูปการหลบหนี
6. ถ้าจะเกิดวิปริตทางใจ ก็มักจะเป็นประเภท (Hysteria)	6. ถ้าจะเกิดวิปริตทางใจก็มักจะเป็นประเภท (Anxiety)

ฉะนั้น อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว สามารถที่จะปรับตัวได้ดีกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว มีวิจัยชอหลาย ๆ คนพบว่า ผู้ที่ปรับตัวได้ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ

ริคคิง (กาญจนา กวรสุภา, 2516: 16) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษ และเลขคณิต กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชายและหญิง จำนวน 600 คน ที่อายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป จากโรงเรียนแมนเชสเตอร์ ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว มีความสัมพันธ์กับการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และลักษณะที่อมเก็บตัว มีความสัมพันธ์กับการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ริชตัน (Rushton, 1960: 178 - 183) ได้หาการศึกษานักเรียน 458 คน ซึ่งมีอายุเฉลี่ย 11 ปี โดยให้กรประมาณค่าลักษณะบุคลิกภาพของนักเรียน และใช้ข้อทดสอบวัดความสามารถในการปรับตัวของนักเรียน พบว่า คะแนนทั้งสองนี้มีความ

สัมพันธ์กัน จากการประมาณค่าของครูและการทำข้อทดสอบเกี่ยวกับบุคลิกภาพ พบว่านักเรียนส่วนมากมีการปรับตัวดี และเด็กที่ชอบแสดงตัวจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

ซาเวจ (วาสนา อิมโธร์, 2518: 20 - 21) ได้ศึกษาถึงส่วนประกอบของบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของเด็กในโรงเรียนมัธยมคอนตัน ใช้กลุ่มตัวอย่างเด็กชายเด็กหญิง อายุเฉลี่ย 7 ปี 11 เดือน ปรากฏว่า พบความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัวและ I.Q. (Intelligence Quotient) $r = .267$ และระหว่างการแสดงตัวและ A.Q. (Arithmetic Quotient $r = .29$) ณ ระดับ .009 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ยังมีลักษณะแสดงตัวมากก็จะมีสติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูง

ชาวลด์ (Child, 1964. 127 - 135) ได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บตัว - แสดงตัว คนอารมณ์อ่อนไหว และการทำข้อสอบในโรงเรียนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากเด็กในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในเมือง 138 คน กับเด็กในโรงเรียนรัฐบาล 40 คน ระดับสติปัญญาจากผลการสอบปลายปี โดยให้ครูประมาณค่าเกี่ยวกับลักษณะเก็บตัว - แสดงตัวของเด็ก ผลปรากฏว่า คนแสดงตัว คนคิดมาก และระดับสติปัญญาไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนการเก็บตัวและความสามารถในการสอนในโรงเรียน ได้ค่าสหสัมพันธ์เป็นบวก และผลการศึกษารังนี้ก็ได้ผลตรงกับที่ โอลิเวอร์ (Oliver อ้างจาก กนด เกาพิจิตร, 2497: 177) ได้ทำการศึกษาไว้กับกลุ่มนิสิตในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ปี 1930 พบว่า เด็กเก็บตัวเรียนได้เก่ง เข้าใจอาชีพภายหน้าแน่ชัด ส่วนเด็กแสดงตัวเรียนรู้น้อยไม่ค่อยดี ขอมยกตัว ไม่ค่อยคิดถึงเรื่องอาชีพในอนาคต ไม่มีหมั่นในศีลธรรม เข้มแข็งและได้รับหน้าที่หรือตำแหน่งดี

จะเห็นได้ว่า ผลการวิจัยของ ชาวลด์ และ โอลิเวอร์ ก้านกับผลการวิจัยของบุคคลอื่น ๆ ซึ่งกล่าวไว้ข้างต้น นอกจากนี้ ยังมีผลการวิจัยของอีกพวกหนึ่ง ซึ่งแสดงว่าเด็กแสดงตัว และเก็บตัว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ดังจะกล่าวต่อไปนี้

วันเพ็ญ อายุการ (2514) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของเด็กแสดงตัว และ

เก็บตัวตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ การยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวัยรุ่น อายุ 13 - 20 ปี ในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดชลบุรี จำนวน 307 คน โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพที่สร้างขึ้นเอง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กแสดงตัวและเด็กเก็บตัว ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กริฟฟิธส์ (Griffiths, 1954: 360 - 367) พบว่า นักเรียนที่เรียนเก่งและเรียนอ่อนที่เข้าใหม่ไม่ได้มีการปรับตัวที่ไปกว่ากันเลย นั้นย่อหมายความว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้สัมพันธ์กับบุคลิกภาพแสดงตัว - เก็บตัว

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

จากเอกสารการค้นคว้าและผลการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถนำบาคตั้งสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอัตตาคาริปไตย ประชาธิปไตย และปล่อยปละละเลย จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
2. กลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอัตตาคาริปไตย ประชาธิปไตย และปล่อยปละละเลย จะมีบุคลิกภาพแสดงตัว - เก็บตัว แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

[กลุ่มตัวอย่าง]

การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ประจำปีการศึกษา 2518 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคการศึกษา 9 คือ จังหวัดสกลนคร จังหวัดอุดรธานี จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดเลย จังหวัดละ 1 โรงเรียน โดยสุ่มตัวอย่างมาห้องเรียนละ 25 % ได้กลุ่มตัวอย่าง 333 คน เป็นนักเรียนชาย 162 คน หญิง 171 คน ยกเว้นจังหวัดหนองคาย เนื่องจากไม่มีโรงเรียนในกรมสามัญ] ผู้วิจัยจึงตัดออก ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามจังหวัด โรงเรียน และเพศนักเรียน

จังหวัด	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน		เลือกได้
		ชาย	หญิง	
สกลนคร	เชิงชุมราษฎร์นุกูล	42	43	82
อุดรธานี	บ้านหมากแข้ง	40	37	69
ขอนแก่น	สนามบิน	40	45	81
เลย	เมืองเลย	40	46	79
	รวม	162	171	311

เมื่อทำการทดสอบและตรวจให้คะแนนแบบทดสอบหาปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนตามหลักเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบนั้นแล้ว จึงได้ตัดนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างออกไป 22 คน เนื่องจากคะแนนสูงสุดที่ได้จากแบบทดสอบหาปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตย อัตค. ธิปไตย แบบปล่อยปละละเลยอย่างใดอย่างหนึ่งมากกว่าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบหาปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนที่รองลงไปไม่ถึง 6 คะแนนจึงเหลือไว้ทำการวิเคราะห์ 311 คน

ตาราง 2. แสดงจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง แยกตามปฏิสัมพันธ์
ของครูกับนักเรียน และเพศของนักเรียนแต่ละโรงเรียน

โรงเรียน	อัคราธิปไตย		ประชาธิปไตย		ปลดปล่อยละเลย	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
เชิงชมราษฎร์นุกูล	7	6	25	32	8	4
บ้านหมากแข้ง	3	3	28	29	3	3
สนามบิน	3	5	34	32	1	6
เมืองเสย	7	6	22	36	6	2
รวม	20	20	109	129	18	15
รวมทั้งสิ้น	40		238		33	

เมื่อพิจารณาตามประเภทของแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน และเพศของ
กลุ่มตัวอย่างตามตาราง 2 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอัครา
ธิปไตย จำนวน 40 คน เป็นชาย 20 คน หญิง 20 คน แบบประชา
ธิปไตยจำนวน 238 คน เป็นชาย 109 คน หญิง 129 คน แบบปลดปล่อยละ
เลยจำนวน 33 คน เป็นชาย 18 คน หญิง 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษารังนี้มี 3 ชุด คือ แบบทดสอบ
สอบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน แบบทดสอบบุคลิกภาพเก็บตัว - บุคลิกตัว และแบบ
ทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาอังกฤษ อ่านอังกฤษ ก. ภาษาไทย อذنไทย ก. สังคมศึกษา
หน้าที่พลเมือง ก. คณิตศาสตร์ปัญหา ก. และวิทยาศาสตร์ ฉบับ ก. ของสำนักงาน
ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบทดสอบแต่ละชุดมีลักษณะและ เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. เครื่องมือทดสอบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน แบบทดสอบนี้มี 3 ตอน ตอนที่หนึ่ง เป็นข้อความแสดงถึงปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบอิตาเลียน ตอนที่สอง เป็นข้อความแสดงถึงปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตย ตอนที่สาม เป็นข้อความแสดงถึงปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบปลดปล่อยละเลย]

การสร้างแบบสอบถามคำเินการ เป็นชั้น ๆ ดังนี้

ชั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ชั้นที่ 2 ศึกษาพฤติกรรมของครูกับนักเรียนในห้องเรียน จากนิสคปริญาโท

ปีที่ 2 สาขาการแนะแนว ปีการศึกษา 2518 โดยให้กสถามการณที่เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนทั้ง 3 แบบ

ชั้นที่ 3 สร้างนิยามปฏิบัติการ (Operational definition) จากการวิเคราะห์เนื้อหาในชั้นที่ 1 และ 2 ดังนี้

ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบอิตาเลียน หมายถึงพฤติกรรมที่ครูแสดงต่อนักเรียนดังต่อไปนี้

- ชอบตั้งกฎ เกณฑ์และบังคับให้เด็กปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด
- ไม่ยอมให้เด็กแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง
- ลงโทษนักเรียนคาบอารมณ์
- ไม่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถ
- ไม่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตย หมายถึงพฤติกรรมที่ครูแสดงต่อนักเรียนดังต่อไปนี้

- มีความยุติธรรม
- ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
- รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน

- ส่ง เสริมให้เด็กเรียนทุกคนได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่
- ให้ความเป็นกันเอง

ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบปอดยปลดละเลย หมายถึงพฤติกรรมที่ครูแสดงต่อนักเรียนดังต่อไปนี้

- ไม่เอาใจใส่นักเรียนและไม่เอาใจใส่ต่อการสอน

ขั้นที่ 4 ร่างขอความของแบบทดสอบจากกานิยามกัมพิปฏิบัติการ

ขั้นที่ 5 นำแบบทดสอบนี้ไปให้เด็กชั้นประถมปีที่ 7 อ่าน แล้วถามเด็กว่า เด็กเข้าใจแต่ละข้อความอย่างไร พร้อมทั้งถามเด็กว่า เขามีกรุประมาณกี่คนที่สอนเขา มา แล้วให้เขาใส่จำนวนครูที่ปฏิบัติต่อเขาในพฤติกรรมแต่ละข้อ เพื่อตรวจสอบว่า นักเรียนเข้าใจภาษาที่เขียนในแต่ละพฤติกรรมนั้นหรือไม่

ขั้นที่ 6 นำแบบทดสอบฉบับนี้ ไปหาความเที่ยงตรง (Face Validity) โดยวิธีให้อาจารย์สาขาแนะแนวและอาจารย์สาขาสังคมวิทยา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบว่าพฤติกรรมในแต่ละข้อนั้น เป็นลักษณะปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบใด ซึ่งอาจารย์แต่ละท่านรับว่าพฤติกรรมเหล่านั้นอยู่ในลักษณะปฏิสัมพันธ์ทั้ง 3 แบบ

ขั้นที่ 7 นำแบบทดสอบฉบับนี้ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 7 โรงเรียนเทพธานี จังหวัดนนทบุรี จำนวน 39 คน โดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

7.1 ให้นักเรียนนึกถึงครูที่เขาประทับใจมากที่สุด จะเป็นในทางบวกหรือทางลบก็ได้มา 5 คน แล้วให้เขาแทนชื่อครูทั้ง 5 คนนั้นด้วยอักษร ก ข ค ง และ จ หลังจากนั้นให้เขาอ่านพฤติกรรมของครูในแต่ละข้อของแบบทดสอบว่ามีครูคนใดบ้างใน 5 คน ที่แสดงพฤติกรรมอย่างนั้น ๆ

7.2 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบฉบับนี้ เค้น ค่าให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

7.3 กิกะแนนของแบบทดสอบในข้อ 7.1 และ 7.2 ตามวิธีการให้คะแนนของแบบทดสอบแต่ละฉบับ ที่ปรากฏในภาคผนวก ก. แล้วนำมาหาความสัมพันธ์แบบจ็คอันดับ (Rank Correlation) โดยใช้สูตร (Spearman, 1938 : 133)

$$r = 1 - \frac{6 \sum D^2}{n^3 - n}$$

ผลปรากฏว่า, แบบทดสอบการปฏิสัมพันธ์แต่ละประเภทมีค่า t ดังต่อไปนี้

แบบทดสอบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบอัตตาธิปไตย เท่ากับ .8858

แบบทดสอบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตย เท่ากับ .7052

แบบทดสอบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบปล่อยปละละเลย เท่ากับ .9000

ขั้นที่ 8 นำแบบทดสอบนี้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียนมะสังมิตรภาพที่ 55 จังหวัดนนทบุรี และโรงเรียนปากพลี จังหวัดนครนายก จำนวน 136 คน แล้วนำมาตรวจวิเคราะห์หาค่าความแตกต่าง (t -test) และหาความเชื่อมั่น (Reliability)

ในการหาค่า t - test นั้น ได้นำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาเรียงลำดับคะแนนจากสูงสกลงไปหาค่าสุด นำคะแนน 25 % บนและล่างมาวิเคราะห์หาค่า t ปรากฏว่าขอพฤติกรรมแต่ละข้อมีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปจึงใช้ได้ เพราะเอ็ดเวิร์ด (Edward , 1957 : 153 - 154) ให้ความเห็นว่า แบบทดสอบที่มีค่า t ตั้งแต่ระดับนี้ขึ้นไปมีคุณภาพสูง การ t ของแบบทดสอบแต่ละข้อมีรายละเอียดตามภาคผนวก ก.

การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น ได้นำเอาขอพฤติกรรมที่มีค่า t สูง ของแต่ละประเภทของปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยวิธี Alpha Coefficient ของครอนบาค (Cronbach) ได้หาความเชื่อมั่นของปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแต่ละแบบ ดังนี้

ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบอัตตาธิปไตย 0.9216

ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตย 0.9222

ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบปล่อยปละละเลย 0.9401

นอกจากการหาความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นแล้ว

ผู้วิจัยได้ทดลอง เครื่องมือที่สร้างขึ้นว่าจะใช้ได้เพียงใด โดยวิธีทำ Pilot Study กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนศรีอัมรินทร์จำนวน 70 คน ซึ่งผลการศึกษากันพบว่า เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1 ที่ว่า "กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติตามขั้นตอนแบบวัดตามิไทย ประชาธิปไตย และปกครองพลละละเลย จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน" ดังปรากฏในภาคผนวก ก. ผู้วิจัยจึงได้นำเครื่องมือนี้มาใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป

ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบทดสอบฉบับนี้มี 90 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าชนิด 5 ข้อ ดังตัวอย่าง

พฤติกรรมของครูที่แสดงต่อนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(0) ครูว่ากล่าวให้นักเรียนเสียหาย					
(00) ครูไต่ถามทุกข์สุขของนักเรียน ฯลฯ					

ความหมายของมาตราส่วน

มากที่สุด หมายถึงนักเรียนได้ประสบกับพฤติกรรมของครูที่เป็นไปตามข้อความนั้นน้อยที่สุด

มาก หมายถึงนักเรียนได้ประสบกับพฤติกรรมของครูที่เป็นไปตามข้อความนั้นน้อย

ปานกลาง หมายถึงนักเรียนได้ประสบกับพฤติกรรมของครูที่เป็นไปตามข้อความนั้นบ้าง เป็นครั้งคราว

น้อย หมายถึงนักเรียนได้ประสบกับพฤติกรรมของครูที่เป็นไปตามข้อความนั้นเพียงเล็กน้อย

น้อยที่สุด หมายถึงนักเรียนคนหนึ่งจะไม่ได้ประสบกับพฤติกรรมของครูที่เป็นไปตาม
ขอความนั้น ๆ เลย หรือไม่เคยประสบเลย

เกณฑ์การให้คะแนน

กาของ	" มากที่สุด "	ให้	5	คะแนน
กาของ	" มาก "	ให้	4	คะแนน
กาของ	" ปานกลาง "	ให้	3	คะแนน
กาของ	" น้อย "	ให้	2	คะแนน
กาของ	" น้อยที่สุด "	ให้	1	คะแนน

เมื่อรวมคะแนนแต่ละตอนทั้ง 30 พฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนแล้ว นักเรียน
คนใดได้คะแนนตอนหนึ่งตอนใดมากกว่าคะแนนในตอนรองลงมาไม่ต่ำกว่า 6 คะแนน
จะถือว่านักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครูตามประ เภทที่ได้คะแนนสูงสุด การที่ได้ออกความแตกต่าง
6 คะแนน เป็น เกณฑ์ในการแยกประ เภทของปฏิสัมพันธ์ เพราะได้ทดสอบความแตกต่าง
ของคะแนนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ฉะนั้นจึงถือว่า
เป็น เกณฑ์ในการแยกกลุ่มตัวอย่างนี้ได้ดังปรากฏในภาคผนวก ก. ตัวอย่าง เช่น

	อัคราชิปไทย	ประชาธิปไตย	พลอยปลดละเลย
คะแนนของ นาย ก.	69	76	67
คะแนนของ นาย ข.	76	80	50

จัดให้ นาย ก. มีปฏิสัมพันธ์กับระบบประชาธิปไตย เพราะได้คะแนนสูงกว่า
คะแนนรองลงมา คือ อัคราชิปไทยมากกว่า 6 คะแนน ส่วนของ นาย ข. ต้องคัด
ออกไปไม่นำมาวิเคราะห์ เพราะคะแนนประชาธิปไตยสูงกว่าอัคราชิปไทยไม่ถึง 6
คะแนน แม้ว่าจะมากกว่าพลอยปลดละเลยถึง 30 คะแนนก็ตาม

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเก็บตัว - แสดงตัว

แบบทดสอบฉบับนี้สร้างขึ้นโดยชุดข้อสอบ ชั้นมัธยมศึกษา (2513) นิสิตปริญญาโท สาขาการวัดผลการศึกษา ซึ่งสิทธิโชค วรรณสันติกุล (ได้นำมาปรับปรุงแก้ไข) มีค่าความเชื่อมั่นใกล้เคียง .86

ลักษณะของแบบทดสอบ

[เป็นแบบทดสอบซึ่งประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงลักษณะการเก็บตัว - แสดงตัว มีทั้งหมด 38 ข้อ เป็นข้อความที่มีความหมายเชิงเก็บตัว และข้อความที่มีความหมายเชิงแสดงตัวอย่างละ 19 ข้อ]

วิธีการตอบ

ในกระดาษคำตอบมีช่องให้เลือกตอบ 5 ช่อง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าเป็นความจริงสำหรับตัวนักเรียนมากน้อยเพียงใด ถ้าข้อความนั้นไม่เป็นจริงสำหรับนักเรียนเลย ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ 1 ถ้าเป็นจริงสำหรับนักเรียนเพียงเล็กน้อยให้กาลงในช่องที่ 2 ถ้าเป็นจริงสำหรับนักเรียนเพียงครึ่งเดียวให้กา ✓ ลงในช่องที่ 3 ถ้าส่วนใหญ่เป็นจริงสำหรับนักเรียนให้กา ✓ ลงในช่องที่ 4 ถ้าข้อความทั้งหมดเป็นจริงสำหรับนักเรียนให้กา ✓ ลงในช่องที่ 5

ตัวอย่างการตอบ

1. ข้าพเจรรู้สึกพอใจ ถ้ามีใครมาขอรองไหช่วย เหลือเราในสิ่งที่ข้าพเจรรู้จัก
2. ชายเจ้าเป็นกน เป็ดเผาไม้ออมกอม

เมื่ออ่านข้อความนั้นแล้ว ได้พิจารณาตัวเองว่า ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากน้อยเพียงใด

ข้อ	ไม่จริงเลย 1	จริงบ้าง 2	จริงครึ่งเดียว 3	ส่วนใหญ่จริง 4	จริงที่สุด 5
1					
2					

เกณฑ์การให้คะแนน

ในข้อความซึ่งแสดงลักษณะบ่งชี้ตัวจะให้ 0, 1, 2, 3, 4 เมื่อนักเรียน
กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ 1, 2, 3, 4, 5 ตามลำดับ ส่วนข้อความที่มี
ความหมายทางตรงกันข้ามให้คะแนน 4, 3, 2, 1, 0 เมื่อนักเรียนกาเครื่องหมาย ✓
ลงในช่อง 1, 2, 3, 4, 5 ตามลำดับ แลวหาคะแนนรวมของนักเรียนแต่ละคน
นักเรียนที่ใ้คะแนนคะแนนมาก แสดงว่ามีลักษณะบ่งชี้ตัว ส่วนนักเรียนที่ใ้คะแนน
น้อยแสดงว่ามีลักษณะ เก็บตัว

3. ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยแบบทดสอบมาตรฐานวิชา ภาษาไทย อานไทย ก. วิชาภาษาอังกฤษ
อานอังกฤษ ก. วิชาคณิตศาสตร์ บัญหา ก. วิชาวิทยาศาสตร์ ฌบัย ก. และวิชา
สังคมศึกษา หน้าที่เลเมือง ก. ระดับประถมศึกษา 7 ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]

/ การดำเนินการสอบและรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการ เก็บรวบรวม ข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งมี
วิธีการดำเนินงานดังนี้

1. การสุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษา 7 สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา ในเขตการศึกษา 9 คือ จังหวัดสกลนคร จังหวัดอุดรธานี จังหวัดขอนแก่น
และจังหวัดเลย จังหวัดละ 1 โรงเรียน โดยสุ่มตัวอย่างมาห้องเรียนละ 25 %
ของโรงเรียนทั้ง 4 โรงเรียน และใ้กลุ่มตัวอย่างไวลางหน้า แลวใ้ฝ่ายวิชาการ
ของโรงเรียนนั้น ๆ กำหนดวันที่จะมาทำการทดสอบ

2. การดำเนินการสอบ ผู้วิจัยร่วมกับครูประจำชั้นจัดห้องสอบ เหมือนกับการ
สอบไล่ทั่ว ๆ ไป จัดการสอบโรงเรียนละ 1 วัน ภาคเช้าทดสอบ เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์
ของครูกับนักเรียนบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาไทย อานไทย ก. ภาษาอังกฤษ อานอังกฤษ ก. สังคมศึกษา หน้าที่ลเมือง ก.

ส่วนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหา ก. และวิทยาศาสตร์ ฉบับ ก. ทดสอบในตอนท้ายวันเดียวกัน

3. การตรวจกระดาษคำตอบ การตรวจกระดาษคำตอบไปดำเนินการตามแบบการให้คะแนนของแบบทดสอบแต่ละฉบับ แต่จะต้องตรวจแบบทดสอบปฏิบัติสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนก่อน หากกระดาษคำตอบของนักเรียนคนใดใดคะแนนปฏิบัติสัมพันธ์แบบใดแบบหนึ่งคือต่ำกว่า 60 คะแนน ประชาธิปไตย และปลดปล่อยเลย มากกว่าคะแนนรองลงมาไม่ถึง 6 คะแนน จะคัดออกไปจะไม่ตรวจกระดาษคำตอบแบบทดสอบอื่น ๆ จากวิธีการนี้จึงมีกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิเคราะห์จริง 311 คน เป็นนักเรียนชาย 147 คน หญิง 164 คน ดังรายละเอียดตามตาราง 2

ค่าสัมประสิทธิ์ของการวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. วิเคราะห์ของทดสอบ เป็นรายข้อของแบบทดสอบปฏิบัติสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน
ไชสุทร (Edwards , 1957 : 153 - 154)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{(\sum X_H^2 - (\sum X_H)^2 / N) + (\sum X_L^2 - (\sum X_L)^2 / N)}{N(N-1)}}$$

2. วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบปฏิบัติสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน
ไชสุทร Alpha Coefficient ของกรอนบาด (Cronbach)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2} \right)$$

3. หากคะแนนเฉลี่ย ไชสุทร (Gullford, 1950 : 44)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

4. หากค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไชสุทร (Ferguson, 1966 : 67)

$$s = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

5. การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้สูตร
(Edwards, 1950 : 94)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}} \quad 5$$

6. การทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มขึ้นไป ใช้สูตร
(Lindquist, 1956 : 56)

$$F = \frac{MS_A}{MS_W} \quad 3$$

เมื่อทดสอบด้วยค่า F แล้ว ปรากฏว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ แล้วจึงนำไปทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q -statistics ตามวิธีของ Newman-Keul Method โดยใช้สูตร

(Winer, 1962 : 101)

$$Qr = \frac{T_j - T_l}{\sqrt{MS \text{ error}/n}} \quad 3'$$

71

7. ทิศาสหสัมพันธ์อันดับจัดอันดับ (Rank Correlator) ใช้สูตร
(Spearman, 1938 : 133) -

$$r = 1 - \frac{6 \sum D^2}{n^3 - n} \quad 3$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ เป็นการ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสมมติฐานที่ตั้งไว้ พร้อมทั้ง การแปลความหมาย ผลข้อมูลที่ จะ เสนอในที่นี้ เกี่ยวกับตัว เลขและค่าสถิติที่ยาก คำนึง เพื่อความสะดวกและความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการ วิเคราะห์ดังนี้

X	แทน	คะแนนดิบ
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบ
X^2	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบแต่ละตัวยกกำลังสอง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวน
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกรณีในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ชนิด
F	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างตัวแปร 3 ชนิดขึ้นไป
MS_A	แทน	Adjusted mean squares for between group
MS_W	แทน	Adjusted mean squares for within group
df	แทน	Degree of Freedom

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกเป็นกรณี ๆ ตามลักษณะของสมมติฐาน ทั้งนี้ การเปรียบเทียบความแตกต่าง ความแตกต่างของตัวแปรที่จะทำการวิเคราะห์ ได้แก่

1. ความแตกต่าง เรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยแยกตามเพศและแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 แบบ คือ อัคราธิปไตย ประชาธิปไตย และปลดปล่อยละเลย

2. ความแตกต่าง เรื่องบุคลิกภาพ เก็บตัว - แสดงตัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยแยกตามเพศและแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน ซึ่งแบ่ง เป็น 3 แบบดังกล่าวแล้ว

เมื่อความแตกต่างในการวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าว จึงวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร เหล่านั้น เสียก่อน ดังตารางที่ 3 และที่ 4

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน และ เพศ

ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน	เพศ	N	\bar{X}	S ²	S
อัคราธิปไตย	ชาย	20	262.90	1610.20	40.12
	หญิง	20	272.00	804.73	28.36
	รวม	40	267.45	1207.46	34.24
ประชาธิปไตย	ชาย	111	269.33	669.62	25.87
	หญิง	127	262.66	742.52	27.24
	รวม	238	265.91	706.07	26.55
ปลดปล่อยละเลย	ชาย	18	214.00	260.58	16.14
	หญิง	15	217.66	332.66	18.23
	รวม	33	215.83	296.62	17.18

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบอิตาเลียนโดย
 ประชาธิปไตย และปลดปล่อยปลดปล่อย ปรากฏว่านักเรียนชายที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบ
 ปลดปล่อยปลดปล่อย ไก่กะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่าที่สูง นักเรียนหญิงที่มี
 ปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอิตาเลียน ไก่กะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่สุด
 ในด้านความเข้มแข็ง เมื่อนำมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อนำนักเรียนชาย
 ที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบปลดปล่อยปลดปล่อย ไก่กะแนนความเข้มแข็ง เมื่อนำมาตรฐานน้อยที่สุด ส่วน
 นักเรียนชายที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอิตาเลียน ไก่กะแนนความเข้มแข็ง เมื่อนำมาตรฐานน้อยที่สุด
 ส่วนนักเรียนชายที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอิตาเลียน ไก่กะแนนความเข้มแข็ง เมื่อนำมาตรฐานสูงที่สุด

ตาราง 4 การสังเกตพื้นฐานของคะแนนบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงค่าของกลุ่ม
 ตัวอย่าง แยกตามแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนและ เพศ

ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน	เพศ	N	\bar{X}	S^2	S
อิตาเลียน	ชาย	20	68.05	70.89	3.41
	หญิง	20	51.00	114.10	10.68
	รวม	40	59.52	92.49	9.54
ประชาธิปไตย	ชาย	111	74.80	53.32	7.63
	หญิง	127	70.29	92.16	9.60
	รวม	238	72.30	75.24	8.61
ปลดปล่อยปลดปล่อย	ชาย	18	91.61	65.36	8.08
	หญิง	15	79.26	94.49	9.72
	รวม	33	85.45	79.92	8.90

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบอิตาเลียนไทย ประชาธิปไตย และปลดปล่อยพลละเลย ปรากฏว่านักเรียนหญิงที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบ อิตาเลียนไทย มีค่าคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวต่ำสุด นักเรียนชาย ที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบปลดปล่อยพลละเลย มีค่าคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว สูงสุด คำนวณความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นักเรียนชายที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตย ไคกาเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด นักเรียนหญิงที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอิตาเลียนไทย ไคกา เบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าต่าง ๆ

1. การเปรียบเทียบค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูในแบบต่างกัน จึงได้แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ไคแก่ นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอิตาเลียนไทย นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตย และนักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบปลดปล่อยพลละเลย การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มดังกล่าว ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าความแปรปรวนที่แสดงถึงความแตกต่างในค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน (Source of Variation)	ผลบวกกำลังสอง (Sum of Square)	df	รายเฉลี่ยกำลังสอง (Mean Square)	F
Between Groups	67618.76	2	33809.38	46.00 **
Within Groups	226366.39	308	734.95	
รวม	293985.15	310		

$F_{.01} = 4.71$

df (2, 308)

จากตารางที่ 5 ปรากฏความแปรปรวนของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูทั้ง 3 แบบ คือ อัจฉริยะไทย ประชาธิปไตย และปล่อยปละละเลย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ว่า "กลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอัจฉริยะไทย ประชาธิปไตย และปล่อยปละละเลย จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน"

การผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงให้เห็นว่า ความแปรปรวนของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ไม่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบต่างกัน จะต้องมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกัน จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q-statistics ตามวิธีของ Newman - Kuel Method ดังปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แยกตามแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน

Treatment	ปล่อยปละละเลย	ประชาธิปไตย	อัจฉริยะไทย
ปล่อยปละละเลย	-	*	* *
ประชาธิปไตย		-	
อัจฉริยะไทย			-

** มีนัยสำคัญที่ .01

จากตารางที่ 6 ปรากฏความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบปล่อยปละละเลย กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัจฉริยะไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบปล่อยปละละเลย จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

** คติภาคผนวก ก.

ค่าความถี่ที่นักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัตตาธิปไตย สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบปล่อยปละละเลย กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบประชาธิปไตย มีค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบปล่อยปละละเลย จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบประชาธิปไตย

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัตตาธิปไตยกับแบบประชาธิปไตย มีค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัตตาธิปไตยกับแบบประชาธิปไตย จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็เท่าเทียมกัน

2. การเปรียบเทียบค่านบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างค่านบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูในแบบต่างกัน จึงได้แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม โดยนักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอัตตาธิปไตย ประชาธิปไตย และปล่อยปละละเลย การวิเคราะห์ความแตกต่างค่านบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มดังกล่าว ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ค่าความแปรปรวนที่แสดงถึงความแตกต่างในค่านบุคลิกภาพเก็บตัว แสดงตัวระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน (Source of Variation)	ผลบวกกำลังสอง (Sum of Square)	df	รายเฉลี่ยกำลังสอง (Mean Square)	F
Between Groups	12720.13	2	6360.06	66.78 **
Within Groups	29332.06	308	95.23	
รวม	42052.19	310		

$$F_{.01} = 4.71$$

$$df(2, 308)$$

จากตารางที่ 7 ค่าความแปรปรวนของคะแนนบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวในกลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูทั้ง 3 แบบ คือ อุตตาริปไตย ประชาธิปไตย และปลดปล่อยอิสระเลย เป็นบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ว่า "กลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอุตตาริปไตย ประชาธิปไตย และปลดปล่อยอิสระเลย จะมีบุคลิกภาพเก็บตัว แสดงตัวแตกต่างกัน "

ผลการวิเคราะห์หอมูล แสดงให้เห็นว่า ค่าความแปรปรวนของคะแนนบุคลิกภาพ เก็บตัว - แสดงตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทราบว่าแบบปฏิสัมพันธ์ใดมีผลทำให้บุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนแตกต่างกัน จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q - statistics ตามวิธีของ Newman - Method ดังปรากฏในตารางที่ 8

ตาราง 8 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพ เก็บตัว - แสดงตัว แยกตามแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน

Treatment	อุตตาริปไตย	ประชาธิปไตย	ปลดปล่อยอิสระเลย
อุตตาริปไตย	-	* *	* *
ประชาธิปไตย		-	* *
ปลดปล่อยอิสระเลย			-

** มีนัยสำคัญที่ .01

จากตารางที่ 8 ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ใ้รับปฏิสัมพันธ์ของครูทั้ง 3 แบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมกทุกคู่ จากค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแต่ละคู่ แสดงว่านักเรียนที่ใ้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอุตตาริปไตย จะมีบุคลิกภาพ

** คู่ที่ภาคผนวก ก.

เก็บตัวมากกว่านักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบประชาธิปไตยและปล่อยปละละเลย สำหรับนักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบประชาธิปไตย จะมีบุคลิกภาพเก็บตัวมากกว่านักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบประชาธิปไตย จะเห็นไควงานักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบปล่อยปละละเลย จะมีบุคลิกภาพเก็บตัวน้อยที่สุด นั่นคือมีบุคลิกภาพแสดงตัวมากกว่านักเรียนกลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบประชาธิปไตย จะมีบุคลิกภาพแสดงตัวอยู่ระหว่างกลาง คือ ไม่เก็บตัวเกินไปเหมือนนักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบอัคราธิปไตย และไม่แสดงตัวเกินไปเหมือนกลุ่มปล่อยปละละเลย

๓. การเปรียบเทียบความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูในแบบเดียวกัน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t -test ทดสอบความแตกต่างของรายเฉลี่ยระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูในแบบอัคราธิปไตย ประชาธิปไตย และปล่อยปละละเลยตามลำดับ

ตาราง ๑ ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบอัคราธิปไตย

เพศ	N	\bar{X}	S^2	t
ชาย	20	252.90	1610.20	- 1.73
หญิง	20	272.00	804.73	
รวม	40	262.45	-	-

$$t_{.05} = \pm 2.021 \quad df = 38$$

จากผลในตารางที่ ๑ ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและหญิงในกลุ่มอัคราธิปไตย มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการ เรียนการสอน แบบดัดการชิปไทยนั้นทำให้นัก เรียนชายและนักเรียนหญิง เรียนใกล้เคียงกัน

ตาราง 10 ผลการ เปรียบ เทียบคะแนน เฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ใ้ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบ ประชาธิปไตย

เพศ	N	\bar{X}	S^2	t
ชาย	111	265.33	669.62	0.77
หญิง	127	262.66	742.52	
รวม	238	263.91	-	--

$t_{.05} = \pm 1.960 \quad df = 236$

จากผลในตารางที่ 10 ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนชายและ หญิงในกลุ่มประชาธิปไตย มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน หรือกล่าวอีก นัยหนึ่งว่า ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการ เรียนการสอนแบบประชาธิปไตยนั้น ทำให้นัก เรียนชายและนักเรียนหญิง เรียนใกล้เคียงกัน

ตาราง 11 ผลการ เปรียบ เทียบคะแนน เฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของ
 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบ
 ปล่อยให้ละละ เลย

เพศ	N	\bar{X}	S^2	t
ชาย	18	214.00	260.58	0.60
หญิง	15	217.66	332.66	
รวม	33	215.83	-	-

$$t_{.05} = \underline{2.042} \quad df = 31$$

จากผลในตาราง 11 ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนชาย และหญิงในกลุ่มปล่อยให้ละละ เลย มีคะแนน เฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งไ้ว่า ปฏิสัมพันธ์ของกรูกับนักเรียนในด้านการ เรียนการสอนแบบปล่อยให้ ละละ เลยนั้นทำให้นัก เรียนชายและนักเรียนหญิง เรียนไม่กั้ เท่า ๆ กัน

4. การ เปรียบ เทียบความแตกต่างกันบุคคลิกภาพ เก็บตัว - แสดงตัวระหว่าง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูในแบบ เดียวกัน ผู้วิจัยได้ทำการ วิเคราะห์ โดยใช้สถิติ t - test ทดสอบความแตกต่างของราย เฉลี่ยระหว่างชายและหญิงในกลุ่ม ที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของกรูแบบอัตตารับไทย ประชาธิปไตย และปล่อยให้ละละ เลยตามลำดับ

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัตตาคาริปไตย

เพศ	N	\bar{X}	S^2	t
ชาย	20	68.05	70.89	5.60
หญิง	20	51.00	114.10	
รวม	40	59.52	-	-

$$t_{.01} = \pm 2.704 \quad df = 38$$

จากผลในตารางที่ 12 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกัน ก่อนนักเรียนหญิงที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอัตตาคาริปไตย จะมีบุคลิกภาพเก็บตัวมากกว่านักเรียนชายในกลุ่มเดียวกัน

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบประชาธิปไตย

เพศ	N	\bar{X}	S^2	t
ชาย	111	74.80	58.32	4.08
หญิง	127	70.29	92.16	
รวม	238	72.39	-	-

$$t_{.01} = \pm 2.576 \quad df = 236$$

จากผลในตาราง 13 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกัน คือ นักเรียนหญิงที่ปฏิบัติสัมพันธ์กับรูปแบบประชาธิปไตย จะมีบุคลิกภาพค่อนข้างไปทางเก็บตัวกว่านักเรียนชายในกลุ่มเดียวกัน

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบปล่อยปละละเลย

เพศ	N	\bar{X}	S^2	t
ชาย	18	91.61	65.36	3.91
หญิง	15	79.26	94.49	
รวม	33	85.45	-	-

$$t_{.01} = \pm 2.750 \quad df = 31$$

จากผลในตารางที่ 14 ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในกลุ่มปล่อยปละละเลยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกัน คือ นักเรียนชายที่มีปฏิสัมพันธ์กับรูปแบบปล่อยปละละเลย จะมีบุคลิกภาพแสดงตัวมากกว่านักเรียนหญิงในกลุ่มเดียวกัน

✓ แบบสอบถามสามารถบอกให้ทราบว่า นักเรียนคนนั้นได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัตตาคาริปไตย แบบประชาธิปไตย หรือแบบปล่อยปละละเลย

2. แบบทดสอบบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว ของชูศักดิ์ ชัมภลลิขิต นิสิตปริญญาโท สาขาการวัดผลการศึกษา ซึ่งสิทธิโชค วรานุสันติกุล ให้นำมาปรับปรุงขึ้นใช้ มีค่าความเชื่อมั่น .86

3. แบบทดสอบมาตรฐาน ของสำนักทดสอบทางจิตวิทยา และการศึกษาในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ กณิตศาสตร์ และสังคมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อนำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเรียบร้อย แล้วนำผลจากแบบทดสอบทั้ง 3 ประเภท มาวิเคราะห์เพื่อค่าเวก้าสิ่งต่อไปนี้

1. หาค่าความแตกต่างด้านบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูในแบบต่างกันซึ่งไคแมงเป็น 3 แบบ โดยใช้ F-test และ Q-Statistics

2. หาค่าความแตกต่างด้านบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูในแบบต่างกันซึ่งไคแมงเป็น 3 แบบ โดยใช้ F-test และ

Q-Statistics

3. หาค่าความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชายและหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูในแบบเดียวกัน โดยใช้ T-test

4. หาค่าความแตกต่างด้านบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนชาย และหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูในแบบเดียวกัน โดยใช้ T-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัตตาคาริปไตย และแบบปล่อยปละละเลยกับกลุ่มปฏิสัมพันธ์ของครูแบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย มีผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัคราธิปไตย และแบบประชาธิปไตย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนชายและหญิง ที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัคราธิปไตย แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูในแบบต่างกัน มีบุคลิกภาพ เก็บตัว - แสดงตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนชาย และหญิง ที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัคราธิปไตย แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะทราบถึง ความแตกต่างทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูในแบบต่างกัน และเพศต่างกัน

1. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัคราธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย กับแบบประชาธิปไตยและแบบปล่อยปละละเลย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถจัดอันดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูทั้ง 3 กลุ่ม จากสูงไปหาต่ำสุดตามลำดับดังนี้ กลุ่มที่ได้รับปฏิสัมพันธ์แบบอัคราธิปไตย กลุ่มที่ได้รับปฏิสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย และกลุ่มที่ได้รับปฏิสัมพันธ์แบบปล่อยปละละเลย จะเห็นได้ว่านักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัคราธิปไตยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งก็เป็นไปได้ในสภาพการเรียนการสอนที่แล้ว ๆ มา คือ ครูจะมีอำนาจสูงสุด เป็นทั้งผู้สอน ผู้บงการเกี่ยวกับวิธีเรียน ครูจะเข้มงวดกวดขัน

เด็กให้ทำตามคนทุกอย่าง ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้รับความรู้ที่ครูถ่ายทอดให้ได้มากที่สุด
จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กเรียนได้ดี ถึงแม้ว่าทางบ้านจิตใจของผู้เรียนจะไม่ค่อย
มีความสุขและพอใจนักก็ตาม ส่วนนักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบปล่อยปละละเลย
จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่ากลุ่มอื่น อาจเป็นเพราะสภาพห้องเรียนที่ครูปล่อยให้
นักเรียนเป็นอิสระ อยากรเรียนก็ได้ ไม่เรียนก็ได้ ทำให้ห้องเรียนขาดระเบียบวินัย เด็ก
เดินขวักไขว่อึกทึก การเรียนจึงไม่ไค้ผล เมื่อเรียนไม่ไค้ผล ผู้เรียนก็ไม่มีความสุข
ไม่ไค้รับความพอใจ แม้จะแสดงให้เห็นว่าเร้าใจก็เป็นความพอใจที่ผิวเผิน ไม่ยั่งยืน
สำหรับนักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบประชาธิปไตยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า
นักเรียนกลุ่มปล่อยปละละเลย เพราะว่าบรรยากาศแบบประชาธิปไตยสร้างความเป็น
ระเบียบเรียบร้อยให้แกห้องเรียน มีจุดมุ่งหมาย มีหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ยอมรับร่วมกัน ใช้เหตุผล
ในการตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้น จึงทำให้ผู้เรียน เรียนรู้อย่างไค้ผล ทางบ้านจิตใจผู้เรียนก็
มีความสุขและความพอใจอย่างแท้จริง จึงผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาทดลอง
ของเลอวัน (Lewin) ลัปเปท (Lippert) และไวท์ (White)
(ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์, 2512.: 180 - 181) ที่ว่า การปกครองแบบอิตาเลียน
ให้ผลดีทั้งทางด้านการเรียน แต่การปกครองแบบปล่อยปละละเลยซึ่งมีลักษณะตรงข้ามกับการ
ปกครองแบบอิตาเลียน ทำให้การเรียนไม่ไค้ผลดี สำหรับการปกครองแบบประชาธิปไตย
นับว่าไค้ผลดีทั้งทางด้านการเรียน และบุคลิกภาพ

2. นักเรียนที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอิตาเลียนและแบบประชาธิปไตย
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า
ผลการวิจัยในข้อนี้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนไทย ซึ่งต้องมีครูเป็นผู้คอย
ควบคุมเข้มงวด ควบคุม ชี้แนะแนวทางให้นักเรียนปฏิบัติ จุดมุ่งหมายของครูก็ต้องการให้
เด็กเรียนไค้มากที่สุด จำไค้มากที่สุด จึงอาจเป็นไปได้ว่าจะทำให้นักเรียนไค้คะแนนสูง
สำหรับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบประชาธิปไตยซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนไค้แสดงความคิดเห็น
มีส่วนร่วมในขบวนการเรียนการสอนด้วย ยิ่งจะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนนี้ นั่นคือ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน / มีผู้วิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้

คือ แพลนเคอร์ (Yee, 1971, 41-42) ได้ศึกษาว่า การปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน จะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และการประสมผลสำเร็จของนักเรียนหรือไม่ โดยแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งให้มีการเรียนการสอนแบบเอาครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher - centered situation) และอีกกลุ่มเป็นแบบให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner - centered situation) ได้ผลว่า กลุ่มที่ครูเป็นศูนย์กลาง และกลุ่มที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้

3. นักเรียนชายและหญิงที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัตตาธิปไตย แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและชายได้รับการฝึกฝนอบรมมาคล้าย ๆ กัน มีสภาพของการเรียนการสอน และลักษณะของครูที่คล้ายคลึงกัน อีกสาเหตุหนึ่งที่เป็นไปได้ ก็อนักเรียนชายและหญิงในกลุ่มตัวอย่าง อาจมีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกัน จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ไม่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและหญิงแตกต่างกัน

4. นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูในแบบต่างกัน มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสงตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า " กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบอัตตาธิปไตย ประชาธิปไตย และปล่อยปละละเลย จะมีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสงตัวแตกต่างกัน " ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าลักษณะหรือพฤติกรรมของครูมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพเก็บตัว - แสงตัวของนักเรียนอย่างยิ่ง ซึ่งวันเพ็ญ อายุกุล (2512 : 104) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่น พบว่าการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์ มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็กมาก ถ้าพ่อแม่ ครูอาจารย์ เข้มงวดกวดขันเรื่องระเบียบวินัยมาก จะทำให้เด็กไม่กล้าแสดงความคิดเห็น กอຍแต่ทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่ ความคิดริเริ่ม และความเป็นผู้นำไม่มี ซึ่งเข้าลักษณะบุคลิกภาพเก็บตัวนั่นเอง เนื่องจากยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาวิจัย เรื่องปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยจึงขอ

ผลการศึกษา เรื่องการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากล่าวเทียบเคียงในการอภิปรายผลครั้งนี้ เพราะว่าลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีส่วนคล้ายคลึงกับลักษณะปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน เพียงแต่ต่างช่วงเวลาและสถานที่เท่านั้นเอง กล่าวคือ เมื่อเด็กอยู่ในระยะเยาว์วัยเด็กจะมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ขณะอยู่ในบ้าน ครั้นเมื่อเด็กโตขึ้นจนถึงระยะต้องเข้าศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน ระยะเวลาเด็กจะมีปฏิสัมพันธ์กับครูของเขา ซึ่งลักษณะปฏิสัมพันธ์ของครูก็คล้ายคลึงกับของพ่อแม่ นั่นเอง

มัชฌิมี นุนนาค (2514 : 22) พบว่าองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพและพฤติกรรมต่าง ๆ คือ ปฏิสัมพันธ์ของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ซึ่งแบ่งปฏิสัมพันธ์ออกเป็น 3 แบบ ไล่แก่

1. แบบประชาธิปไตย คือ บิดามารดาจับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงดูบุตร และภาระอื่นของครอบครัว การตัดสินใจใด ๆ ในครอบครัวเกิดขึ้นจากการตกลงเห็นชอบของสมาชิกทุกคน บุตรมีโอกาสใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ และรับผิดชอบในกิจการต่าง ๆ ของครอบครัว มีโอกาสหัดคิดริเริ่ม และตัดสินใจจากเรื่องเล็กไปหาเรื่องใหญ่ และจะสร้างเป็นนิสัยต่อไปให้รู้จักคิดริเริ่ม ถ้าแสดงความคิดเห็น มีความเชื่อมั่นในตนเอง ฟังตนเองได้ นั่นคือลักษณะของบุคลิกภาพแสดงทั่วที่พอเหมาะพอควร

2. แบบอิตาเลียนิไทย คือ บิดามารดามีอำนาจสิทธิ์ขาดในการกิจทุกประการ, ในครอบครัว เป็นผู้ตั้งจุดหมาย และกฎเกณฑ์ทุกอย่าง บุตรเป็นเพียงผู้ปฏิบัติตามสัมพันธ์ภาพระหว่างบิดามารดากับบุตรในครอบครัวที่มีบรรยากาศแบบนี้จะห่างเหิน บุตรจะรู้สึกขาดความอบอุ่นและมั่นคงปลอดภัย การปฏิบัติตามคำสั่งบิดามารดาเป็นประจําทำให้ขาดความคิดริเริ่ม ไม่เชื่อมั่นในตนเอง ไม่เป็นตัวของตัวเอง ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น กลายเป็นคนเก็บตัวไปในที่สุด

3. แบบปล่อยความใจ คือ บิดามารดาไม่ให้ความสนใจต่อบุตร บุตรจะรู้สึกขาดความรักและมักจมองโลกในแง่ร้าย ไม่ไว้วางใจผู้อื่น ไม่เชื่อความยุติธรรม และไม่มีโอกาสได้เรียนรู้หรือรับการฝึกฝนให้มีคุณธรรมความดีต่าง ๆ ขาดความเป็นระเบียบวินัย ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีความขยันขันแข็ง และไม่มีความสามารถในการทำงานร่วม

กับผู้อื่น จากการศึกษาค้นคว้าทำให้ทราบว่าปฏิสัมพันธ์ของพ่อแม่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็ก จากผลการวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ดังกล่าว ได้ผลใกล้เคียงกับผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ เด็กที่ได้รับปฏิสัมพันธ์แบบอัคราธิปไตยมีบุคลิกภาพเก็บตัวมากที่สุด เด็กที่ได้รับปฏิสัมพันธ์แบบปล่อยปละละเลยมีบุคลิกภาพเก็บตัวน้อยที่สุดหรือแสดงตัวมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนเด็กที่ได้รับปฏิสัมพันธ์แบบประชาธิปไตยได้คะแนนแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว อยู่ระหว่างกลางของกลุ่มอัคราธิปไตยและปล่อยปละละเลยนั่นคือ มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัวอยู่ในระดับกลาง ๆ ซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน เพราะสังคมเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ปัญหาเกิดขึ้นตลอดเวลาเยาวชนไทยควรจะได้รับการฝึกให้รู้จักแก้ปัญหา กล่าวแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและมีเหตุผลดังที่ วีรยุทธ วิเชียรโชติ (2513 : 44) ให้ความเห็นไว้ว่า " เราจะพัฒนาประเทศจะต้องพัฒนาตั้งแต่จิตใจคน อุบนิสัยใจคอ ให้ความเห็นเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องให้เป็นคนมีความสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ มีความสามารถพึ่งตัวเองได้ " ฉะนั้นบ้านและโรงเรียนจึงควรจะมีความสัมพันธ์ที่ติดต่อกันในอันที่จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก ก่อ เมื่อมีความสามารถเลี้ยงดูเด็กแบบประชาธิปไตยทำให้เด็กรู้ว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ ฝึกเด็กให้เป็นคนรู้จักนำตนเองแล้ว โรงเรียนก็ควรมีบทบาทแบบประชาธิปไตยด้วย กล่าวคือให้เด็กมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็น เช่น ให้มีการรายงาน แบ่งกลุ่มอภิปราย เป็นต้น

5. นักเรียนชายที่ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัคราธิปไตย แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย มีบุคลิกภาพแสดงตัวมากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยครั้งนี้ตรงกับสภาพทั้ง ๆ ไปของสังคมไทยอย่างยิ่ง คือ เมื่อพิจารณาจากวิธีการเลี้ยงดูบุตรหญิงของไทยโดยทั่วไปแล้ว จะเห็นว่าวิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรชายและบุตรหญิงแตกต่างกัน บุตรหญิงมักได้รับการเอาใจใส่ดูแลมากกว่าบุตรชาย ตลอดจนมีการควบคุมทางจารีตประเพณีสูงกว่า ต้องได้รับการฝึกอบรมกิริยามรรยาทมากกว่า นอกจากนี้เด็กหญิงยังได้รับการฝึกอบรมให้เป็นกุลสตรี มีความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตัว เรียบร้อย ควบคุมอารมณ์ได้ สงบเสงี่ยม ไม่โผงผาง ซื่อาย มีความดีถ้วน

ระมัดระวัง ทำตามกลุ่มและอยู่ในกรอบประเพณีที่ถึงยาม จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนให้เพศหญิงมีการเก็บตัวสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกกลุ่ม / ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ วาสนา อิมโอะ (2513 : 77 - 78) ที่ว่านักศึกษาชายมีบุคลิกภาพแสดงตัวมากกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับการศึกษาของชูชีพ อ่อนโลกสูง (2516 : 72) วันเพ็ญ อาบูการ (2512 : 89) ซึ่งพบว่าเด็กชายมีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กหญิง แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของริกคิง (Ridding, 1967:397-398) ซึ่งศึกษามุคลิกภาพของนักเรียนชายหญิงในโรงเรียนแมนเชสเตอร์ อายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป 600 คน พบว่าเด็กหญิงมีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กชาย จากการศึกษาเหล่านี้พอจะสรุปได้ว่า สำหรับนักเรียนไทยแล้ว เพศชายมีบุคลิกภาพแสดงตัวมากกว่าเพศหญิง แต่สำหรับวัฒนธรรมตะวันตกเพศหญิงแสดงตัวมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้เพราะลักษณะทางวัฒนธรรมตะวันตก เด็กหญิงได้รับการเลี้ยงดูเท่าเทียมกับเด็กชาย และมีอิสระมากกว่าเด็กหญิงของไทย เด็กมีการแสดงความคิดเห็นมากกว่าเด็กไทย เพราะอิทธิพลของวัฒนธรรมที่ต่อบุคลิกภาพของบุคคล จะเห็นได้ว่าการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจใช้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลหลายอาชีพ เช่น ครู ผู้แนะแนว และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กในโอกาสต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

1.1 ควรจะได้มีการศึกษาถึงปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว ซ้ำอีก โดยจัดกระทำกับกลุ่มตัวอย่างในสถานการณ์ศึกษาอื่น หรือกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประเทศ เพราะการศึกษารังนี้ได้นำมาศึกษาต่อกับกลุ่มตัวอย่างในภาคการศึกษา 9 ซึ่งยังไม่เป็นตัวแทนของเด็กไทยส่วนใหญ่

2 1.2 ควรจะไต่ถามควบคุมตัวแปรตามระดับสติปัญญาของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เพราะตัวแปรนี้อาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนได้

1.3 การศึกษาครั้งนี้เลือกศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ผู้ที่สนใจน่าจะไต่ถามศึกษากับนักเรียนทุกระดับชั้นเรียน

3 1.4 ควรศึกษาองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบุคลิกภาพของนักเรียนแตกต่างกัน เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ แรงจูงใจ เป็นต้น

2. สำหรับกรและโรงเรียน

4 2.1 เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่านักเรียนที่ใ้ได้รับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบประชาธิปไตย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เทาเทียบกับกลุ่มอิตตาธิปไตย แตกต่างประชาธิปไตยดีกว่าในเรื่องบุคลิกภาพ ฉะนั้นกรจึงควรสร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตยในห้องเรียน โดยปรับปรุงวิธีการเรียนการสอน รัับฟังเหตุผล และส่งเสริมให้เด็กแสดงความคิดเห็น บิดขยมนกฎเกณฑ์บางประการให้เหมาะสม ครูควรเป็นผู้มีเหตุผลและมีความยุติธรรมต่อเด็ก จัดกิจกรรมต่างๆให้เหมาะสมตามความปรารถนาและความต้องการของเด็ก อันจะทำให้เด็กนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียนไปในทางที่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน สำหรับปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอิตตาธิปไตย ถึงแม้ว่าจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีแต่คานบุคลิกภาพจะทำให้เด็กนักเรียนนึกไม่ เป็น เพราะคอยทำตามครทุกอยางอยตลอดเวลา ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าโต้แย้ง จนกลายเป็นคนไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง กรจึงไม่ควรสร้างปฏิสัมพันธ์ลักษณะนี้ ถึงแม้จะไ้ผลดีทางคานการเรีนก็ตาม ครูควรจะไ้ดรงปฏิสัมพันธ์ในลักษณะที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีและมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบันคือ ปฏิสัมพันธ์แบบประชาธิปไตยทั้ง ไ้กลางแล้วขางตน

5 2.2 โรงเรียนควรช่วยเหลือนักเรียนที่มีลักษณะเก็บตัว ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนหญิงมีบุคลิกภาพเก็บตัวมากกว่านักเรียนชาย โรงเรียนจึงควรไ้หาทางช่วยเหลือนักเรียนหญิง โดยวิธีซักถามให้นักเรียนไ้แสดงความคิดเห็นบ่อยๆและยอมรับ

ความคิดเห็นนั้นพร้อมทั้งช่วยเสริมค้ำให้ไปในทางที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นในครั้งต่อ ๆ ไป ครูไม่ควรจะให้นักเรียนทำตามตนเองไปในทุกสิ่งทุกอย่าง ควรจะได้ปลุกฝังให้นักเรียนตัดสินใจว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ ทำให้เขาเป็นตัวของเขาเอง เกิดความมั่นใจที่จะทำอะไรตามความคิดเห็น และอยู่ภายใต้สิ่งถึงามที่ผู้ใหญ่คอยให้คำแนะนำนั้นคือ ครูควรปฏิบัติต่อนักเรียนภายใต้บรรยากาศของการเรียนการสอนแบบประชาธิปไตย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล เกาศิจิตร, จิตวิทยา สำนักพิมพ์อุทัย 2497, 310 หน้า.
- กาญจนา ควรสุภา, ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว - เก็บตัว ความรู้สึก
รับผิดชอบ และคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 98 หน้า.
- กุลทรัพย์ ชื่นรุ่งโรจน์, ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ปรินิพนธ์การศึกษาศาสตร
บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2495.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์ และคณะ, วิชาชุดครูประกาศนียบัตรครูมัธยม ของคุรุสภา วิชาครู
ตอน 3 จิตวิทยา โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513.
- ฐิติ อ่อนโลกสูง, ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความ
เชื่อมั่นในตนเองกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 104 หน้า.
- ทพพร ประเสริฐสุข, คู่มือวิชาการศึกษา 3 จิตวิทยาการศึกษา วิทยาลัยครู
นครสวรรค์ 2508, 91 หน้า.
- พรพิมล เฟื่องศรีทอง, การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพครูกับนักวิทยาศาสตร์
ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2515, 247 หน้า.
- มัญฉวี มุญนาค, การศึกษาเปรียบเทียบดัชนีคัมภีระของมิตามารทากับ บุคลิกภาพ
ของเด็กในพระนคร และต่างจังหวัด ปรินิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 113 หน้า.
- มณฑนา ปิยะมาดา, การสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครธนบุรี ปรินิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511,
110 หน้า.

ละเอียดยุค บัญเกิด คุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปริญญาณิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 95 หน้า
วาสนา อิมโอบรู, ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่ และบุคลิกภาพเก็บ
ตัวแสดงตัวของวัยรุ่น ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต 2518, 87 หน้า.
วีรยุทธ วิเชียรโชติ, "การปฏิรูปการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนา" พัฒนาวิคผล 8
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร หน้า 37 - 44 โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์
2515.

วันเพ็ญ อายุกา, การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออก
ถึงบุคลิกภาพเก็บตัว หรือ แสดงตัว กับการยอมรับตนเองและผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดชลบุรี ปริญญาณิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512, 163 หน้า.
วัลดี หลีสันตีพงศ์, การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพครูกับนักเรียน ปริญญาณิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 61 หน้า.

Anastasi, Anne., Psychological Testing, The Macmillan Company,
New York, 1976, 657 pp.

Child, Denis, "The Relationships between Introversion-Extraversion
Neuroticism and Performance in School Examinations,"
The British Journal of Educational Psychology, 34,
187 - 199, June 1964.

Cronbach, Lee J., Essentials of Psychological Testing Harper &
Row, Publishers, New York, 1970, 752 pp.

Ebel Robert L., "Measurement Applications in Teacher Education"
Journal of Teacher Education 1 : 15-25, Spring, 1966.

Edwards, Allen Louis, Technique of Attitude Seale Construction,
Appleten - Century, Inc., New York, 1957, 256 pp.

Fazed, Nonhamed K., "Child's Perception of Parent Attitude,"
Dissertation Abstracts, 29 · 3084 B, 1969.

Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and
Education, Mc Graw - Hill Co., New York, 1966, 446 pp.

Good, Carter V., (ed), Dictionary of Education, Mc Graw - Hill Book Co., Inc., 1959.

Griffiths, G. R., "The Relationship Between Scholastic Achievement and Personality Adjustment of Men College Students," Journal of Applied Psychology, 29 : 360 - 367, 1945.

Gullikson, Harold, Theory of Mental Tests, Willey, New York, 1950, 440 pp.

✓ Hall, Calvin S. And Lindzed, Gardner, Theories of Personality, New York : John Wiley and Sons, Inc., 1967, 592 pp.

Hilliard, Thomas, and Roth, Robert M., "Maternal Attitude and the Non - Achievement Syndrome," The Personality and Guidance Journal, 47:424 - 428, 1969.

✓ Karch Robert R. and Estrabrook, E. C., 250 Teaching Techniques, The Bruce Publishing Company, Milwaukee, 1956, 131 pp.

Leeds, C. H., "A scale for Measuring Teacher - Pupil Attitudes and Teacher - Pupil Report," Psychological Monograms, 6 : 64, 1950.

Lindley J. Stiles and Mattie E. Dorsey, Democratic Teaching in Secondary Schools. J. B. Lippincott Company. New York, 1950, 579 pp.

Lindquist, E. F., Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education Houghton Mifflin Company, Boston, 1956, 393 pp.

Ridding, L. W., "An Investigation of Personality Measures Associated With Over And Under Achievement in English and Arithmetic," The British Journal of Educational Psychology, 37 : 397 - 397 - 39, Nov., 1967.

Rushton, James, "The Relationship Between Personality - Characteristics and Scholastic Success in Eleven - Year Old Children," The British Journal of Educational Psychology, 36 : 178 - 183, June, 1966.

Travers, Robert M. H., Educational Measurement, The Macmillan Company, New York, 1967, 420 pp.

Walker, William J., "Teacher Personality in Creative School Environment" The Journal of Education Research, 27 : 662 - 668 May, 1947.

Witty, Paul, "An Analysis of the Personality Traits of the Effective Teacher," Journal of Educational Research, 27 : 662 - 668
May, 1947.

Yee, Albert H., Social Interaction in Educational Settings, Prentice-Hall Inc., Engle wood Cliff, 1971 : 438 pp.

ภาคผนวก ก.

ค่าความแตกต่าง (t) ของแบบทดสอบปฏิกิริยาที่มีพันธะของกรูกับผักเห็บแ

อัตราชีพไทย		ประเภชิประเทศไทย		ปลอขมปลอละเลข	
ชอโก	t	ชอโก	t	ชอโก	t
1	3.1775	8	2.9153	15	4.9676
2	3.3921	9	3.4143	16	6.6106
3	5.2829	10	5.0251	17	3.2229
4	3.9587	11	4.8939	18	7.5136
5	4.9893	12	8.6750	19	5.9469
6	5.2050	13	5.7373	20	5.3950
7	4.2860	14	7.5085	21	7.0309
22	3.7578	29	5.0825	36	7.8192
23	2.4913	30	8.9525	37	6.7190
24	5.9700	31	7.3892	38	9.3220
25	5.5637	32	4.2205	39	6.2742
26	5.3029	33	9.0801	40	5.9020
27	6.4541	34	5.1619	41	5.9746
28	5.3420	35	6.6563	42	6.0212
43	7.6342	50	5.2104	57	5.0252
44	3.9155	51	4.5549	58	4.1005
45	3.9920	52	5.2440	59	5.8396

ค่าความแตกต่าง (t) ของแบบทดสอบปฏิบัติสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน

อัตรารับไทย		ประชารับไทย		ปล่อยปลาระยะเลย	
ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t
46	3.1103	53	3.2932	60	6.6992
47	6.3048	54	8.3694	61	7.5654
48	4.6291	55	5.0275	62	4.3898
49	3.0506	56	5.4624	63	14.8298
64	9.2520	73	7.7277	82	6.5535
65	6.3239	74	6.2019	83	7.5586
66	5.0150	75	5.0883	84	5.6702
67	5.4079	76	5.0369	85	6.3261
68	5.3848	77	6.1735	86	5.3187
69	10.0324	78	5.9565	87	6.0190
70	4.7858	79	13.9139	88	6.4744
71	8.5991	80	6.4029	89	6.7091
72	5.6037	81	4.8077	90	5.3702

ตารางแสดงสหสัมพันธ์แบบจัดอันดับ (Rank Correlation) ของแบบทดสอบ
 วิกิพีเดียสัมพันธของครูกับนักเรียน แบบอัตนัยไปคย

Subjects	X	Y	D	D ²
1.	3	4	- 1	1
2.	5	6	- 1	1
3.	2	2	0	0
4.	4	3	1	1
5.	1	1	0	0
6.	6	5	1	1
				$\sum D^2 = 4$

$$\begin{aligned}
 r &= 1 - \frac{6 \sum D^2}{n^3 - n} \\
 &= 1 - \frac{6 \times 4}{6^3 - 6} \\
 &= 1 - .1142 \\
 &= 0.8858 \\
 t &= \frac{0.8858}{\sqrt{1 - .7846}} \times \sqrt{4} \\
 &= \frac{0.8858}{0.4641} \times 2 \\
 &= 1.9086 \times 2 \\
 &= 3.8172
 \end{aligned}$$

ตารางแสดง สหสัมพันธ์แบบจังก์ชันอันดับ (Rank Correlation) ของแบบทดสอบวัด
 ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน แบบประชาธิปไตย

Subject	X	Y	D	D ²
1	19	17	2	4
2	7	7	0	0
3	9	11	-2	4
4	3	8	-5	25
5	6	12	-6	36
6	20	16	4	16
7	14	15	-1	1
8	2	6	-4	16
9	1	5	-4	16
10	12	1	-11	121
11	11	3	-8	64
12	17	21	4	16
13	4	2	-2	4
14	15	16	1	1
15	13	10	-3	9
16	16	14	2	4
17	5	13	-8	64
18	13	20	7	49
19	21	19	2	4
20	8	9	-1	1
21	10	4	-6	36
				$\sum D^2 = 454$

$$\begin{aligned}
 r &= 1 - \frac{6 \sum D^2}{n^3 - n} \\
 &= 1 - \frac{6 \times 454}{21^3 - 21} \\
 &= 1 - .2948 \\
 &= .7052 \\
 t &= \frac{.7052}{\sqrt{1 - (.7052)^2}} \times \sqrt{21 - 2} \\
 &= 4.3352
 \end{aligned}$$

ตารางแสดงสหสัมพันธ์แบบจัตอันทับ (Rank Correlation) ของแบบทดสอบวัด
 ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบปล่อยปละละเลย

Subject	X	Y	D	D^2
1	4	3	1	1
2	3	4	-1	1
3	2	2	0	0
4	5	5	0	0
5	1	1	0	0
				$\Sigma D^2 = 2$

$$\begin{aligned}
 r &= 1 - \frac{6 \Sigma D^2}{n^3 - n} \\
 &= 1 - \frac{12}{120} \\
 &= .90 \\
 t &= \frac{.90}{\sqrt{1 - (.90)^2}} \times \sqrt{3} \\
 &= 3.5768
 \end{aligned}$$

ตาราง แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนของกลุ่มอัคราธิปไตย และปล่อยปะละเลย
 ที่ได้คะแนนปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนต่างกัน 6 คะแนน

ปฏิสัมพันธ์	จำนวนขอของ แบบทดสอบ	X	X ²	\bar{X}	t
อัคราธิปไตย	30	62	160.00	2.0666	2.0449 ^{3*}
ปล่อยปะละเลย	30	68	249.00	2.2666	
รวม	60	130	409.00	2.1666	

$t_{.05} = \pm 2.021$

ตารางแสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง
แยกตามแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน และ เพศ

ปฏิสัมพันธ์	เพศ	n	\bar{x}	s^2	s
อัคราธิปไตย	ชาย	8	250.6250	542.2678	23.2866
	หญิง	12	265.5000	1684.0909	41.0376
	รวม	20	259.5500	1113.1793	33.3643
ประชาธิปไตย	ชาย	20	266.1500	258.8710	16.08 ^๐ 4
	หญิง	17	24๑.8235	271.๕044	16.4895
	รวม	37	258.6486	265.3877	16.2907
ปล่อยปะละเลย	ชาย	7	208.8571	511.8095	22.6232
	หญิง	6	210.3333	390.8666	1๙.7703
	รวม	13	20๙.6๑23	451.3380	21.2447

ตารางแสดงค่าความแปรปรวนที่แสดงถึงความแตกต่างในค่านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม

Source of Variation	SS	df	MS	F
Between groups	12,855.2170	2	25,710.44340	21.7058 **
Within groups	592.2472	67	39,680.5660	
รวม	13,447.4642	69	65,391.0000	

** ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ตารางแสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แยกตามแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน

ปฏิสัมพันธ์	ค่าเฉลี่ย	ป่วยปลดละเลย	ประชาธิปไตย	อัตรคาธิปไตย
ปลดอยปลดละเลย	209.6923	—	48.9563 ^{**}	49.8477 ^{**}
ประชาธิปไตย	258.6486		—	0.9114
อัตรคาธิปไตย	259.5500			—

	r	2	3
	q .95 (r,67)	2.83	3.40
$\sqrt{MS_{error} / \tilde{n}}$	q .99 (r,67)	3.76	4.28

** มีนัยสำคัญที่ .01

ตารางแสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แยกตามแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน

Treatment	\bar{X}	ปล่อยปะละเลย	ประชาธิปไตย	อิตาเลียน
ปล่อยปะละเลย	215.83	-	50.08**	51.62**
ประชาธิปไตย	265.91		-	1.54
อิตาเลียน	267.45			

r	2	3
q.99 (r,308)	3.64	4.12
$\sqrt{\frac{MS_{error}}{n}} \cdot q.99 (r,308)$	13.89	15.72

ตารางแสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว
แยกตามแบบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน

Treatment	\bar{x}	อัคราธิปไตย	ประชาธิปไตย	ปล่อยปละละเลย
อัคราธิปไตย	59.52	-	12.87**	25.93**
ประชาธิปไตย	72.39		-	13.06**
ปล่อยปละละเลย	85.45			

r	2	3
q.99(r,308)	3.64	4.12
$\sqrt{MS_{error}/n} \cdot q.99(r,308)$	5.00	5.66

ตารางแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับ
 ปฏิสัมพันธ์ของครูแบบอัคราธิปไตย

เพศ	n	ΣX	ΣX^2
ชาย	20	5058	1309762
หญิง	20	5440	1494970
รวม	40	10498	2804732

ตารางแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับ
 ปฏิสัมพันธ์ของครูแบบประชาธิปไตย

เพศ	N	ΣX	ΣX^2
ชาย	111	29452	7888256
หญิง	127	33359	8855943
รวม	238	62811	16744199

ตารางแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับ
 ปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบปอดยปละละเลย

เพศ	N	ΣX	ΣX^2
ชาย	18	3852	828758
หญิง	15	3265	715339
รวม	33	7117	1544097

ตารางแสดงคะแนนแบบคุณลักษณะแก้ว - แสดงตัวของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับ
 ปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบบอ้คคาริปไคย

เพศ	N	ΣX	ΣX^2
ชาย	20	1361	93963
หญิง	20	1020	54188
รวม	40	2381	148151

ตารางแสดงคะแนนคุณลักษณะเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับ
ปฏิสัมพันธ์ของครูแบบประชาธิปไตย

เพศ	N	ΣX	ΣX^2
ชาย	111	8303	627495
หญิง	127	8928	639244
รวม	238	17231	1266739

ตารางแสดงคะแนนคุณลักษณะเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับ
ปฏิสัมพันธ์ของครูแบบปล่อยปละละเลย

เพศ	N	ΣX	ΣX^2
ชาย	18	1649	152178
หญิง	15	1189	95571
รวม	33	2838	247749

ภาคผนวก ข.
แบบทดสอบปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน

แบบทดสอบปฏิบัติสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน

คำชี้แจงการตอบทดสอบ

แบบทดสอบฉบับนี้ต้องการถามเกี่ยวกับความรู้สึกและความกตัญญูเห็นของนักเรียนที่มีต่อครูส่วนมากที่เคยสอนนักเรียนมา โดยจะมีข้อความให้อ่านเพื่อพิจารณาว่า ครูเหล่านั้นมีลักษณะนิสัยหรือเคยประพฤติปฏิบัติเหมือนกับข้อเท็จจริงในข้อความนั้น ๆ หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ขอให้ตอบแบบทดสอบให้ตรงความเป็นจริงให้มากที่สุด เท่าที่จะเป็นไปได้

วิธีตอบแบบทดสอบ

ให้เราระลึกถึงเหตุการณ์ที่ล่วงมาแล้วว่า ครูได้ปฏิบัติต่อนักเรียนในลักษณะใด โดยการกาเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่อง มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด เพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น ดังตัวอย่าง

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(0) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียน พูดคุยด้วย	✓				
(00) ครูมักสั่งให้นักเรียนทำสิ่ง ต่าง ๆ				✓	

จากข้อ (0) ที่กาเครื่องหมายถูกลงในช่อง "มากที่สุด" แสดงว่า ครูส่วนมากที่สุดเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดคุยด้วยบ่อยครั้งที่สุด

จากข้อ (00) ที่กาเครื่องหมายถูกลงในช่อง "น้อย" แสดงว่าครูส่วนน้อยมักสั่งให้นักเรียนทำสิ่งต่าง ๆ

แบบทดสอบนี้ไม่จำกัดเวลา แต่อย่าให้เสียเวลาในการตอบมากนัก ถ้าลังเลใจไม่ทราบว่า จะกาเครื่องหมายลงในช่องใดก็ ขอเสนอให้เธอ เลือกตอบตามความคิดครั้งแรกที่เธอรู้สึกว่าคุณส่วนมากปฏิบัติอย่างนั้นจริง ๆ และขออย่าได้เว้นข้อใดเป็นอันขาด เพราะจะทำให้ข้ออื่นเสียไปด้วย

ขอขอบใจที่นักเรียนให้คว รมะ ร่วมที่ดำเนินการตอบแบบทดสอบ

ข้อ	พฤติกรรมที่ครูสังเกตเห็นนักเรียน	มากที่สุด	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1	เขื่อนักเรียนทำผิดกฎลงโทษหรือคุกคามเกินกว่าเหตุ				
2	เขื่อนักเรียนเข้าห้องขำกรูถี่เกินไปจนไม่รบกวน				
3	เขื่อนักเรียนทำผิด "ลากกฎ" ตามใจโดยไม่คำนึงถึงเหตุผล				
4	ครูผู้ตรวจทำโน้มนำชี้ขาดเกินกว่าจำเป็นขอให้นักเรียนแต่งงาน				
5	ไม่ยอมรับฟังความบักเห็นของนักเรียน				
6	ตามผิดหรือลงโทษนักเรียนเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อน ๆ เหมือนอะไรก็ได้รับความฉวยฉวย				
7	ตักเตือนและควบคุมความประพฤติของนักเรียนจนนักเรียนไม่เป็นตัวของตัวเอง				
8	เป็นกันเองกับนักเรียนเหมือนนักเรียนไปว่านักเรียนจะมีฐานะยากจนหรือร่ำรวย				
9	ครูแบ่งงานให้นักเรียนทำเองเฉพาะกิจความสามารถ				
10	ขอให้นักเรียนแต่งงานครูได้ทำหัวใจ โดยไปเลือกที่รักที่รักด้วย				

ข้อ	พฤติกรรมที่ครูเฝ้าสังเกตนักเรียน	มากที่สุด	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคยสังเกต
11	ถ้าจะลงโทษนักเรียน เมื่อนักเรียนทำผิดระเบียบของบ้าน เรียบครูจะขอโทษนักเรียนเข้าใจเสียก่อนว่า เธอทำผิดอะไร				
12	เมื่อนักเรียน เสนอวางกติกาคณะครูจะรับฟัง				
13	เมื่อนักเรียน พยายามผิดเสียดาย ครูได้โอกาสแก้ตัว				
14	ไปโทษ เมื่ออธิบายหลายครั้งแล้วนักเรียนไม่เข้าใจ				
15	เมื่อนักเรียนขอรับสิ่งใด ครูช่วย เหลือ กรุณาปฏิเสธ				
16	ไปไต่ถามเกี่ยวกับผลการ เรียนของนักเรียน				
17	เมื่อนักเรียนทำผิดครูไม่เกลียดใจ				
18	เมื่อนักเรียนพูดจาหยาบกรูไปตัดเตือน				
19	ครูนั่งเล่นในชั้นเรียน				
20	เวลาสอนครูพูดไปตรง กับ เรื่องที่สอน				
21	ไม่ยอมรับสิ่งสอน เกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน				
22	แสวงใจให้นักเรียน เห็นว่านักเรียนยังเป็นเด็ก ไม่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองได้				
23	แนะนำการที่ควรทำและ เลี่ยงการที่ไม่ควรทำ				

ข้อ	พฤติกรรมที่ครูสังเกตเห็นนักเรียน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	เลย ที่สุด
24	ให้ทำงานหรือให้ทำแบบฝึกหัดจากเกินไป โดยไม่คำนึงว่านักเรียนจะสามารถทำได้ หรือไม่					
25	ครูไม่โทรหาบ้านหรือเรียกนักเรียน เรื่องต่าง ๆ และ เอะอะโวยวาย					
26	มีการกลั่นแกล้งและจับตักนักเรียน					
27	สนใจตักนักเรียนแต่เรียน					
28	เชื่อมตักนักเรียนโดยไม่มีเหตุผล					
29	เมื่อครูอธิบายฝึก ตักเรียนที่ค้าง ครูไม่ โกรธ					
30	ยินดีเป็นพี่ปรึกษาแก่นักเรียนอย่าง การ					
31	ยินดีให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน					
32	เปิดโอกาสให้นักเรียนปรึกษาและแจ้งได้ ในกรรจนาเป็น					
33	ส่งเสริมให้นักเรียนให้รู้จักตนกว่าหาความรู้ ควยตนเอง					
34	เมื่อเกิดการโต้เถียงทะเลาะกันระหว่าง นักเรียนในชั้นครูจะซักถามนักเรียนและ ตัดสินใจอย่างยุติธรรม					

ข้อ	พฤติกรรมที่ครูแสดงต่อนักเรียน	มาก - ให้ดู	ปาน มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย - ให้ดู
35	ลงโทษนักเรียน เบื่อมี เหตุผลสมควร					
36	ครู เข้าของสอนช้ากว่า เวลา					
37	ไม่ตรวจสอบหนังสือเรียนต่าง					
38	ไม่คำนึงถึงว่านักเรียนจะ เข้าใจบทเรียน ที่เรียนไปหรือไม่					
39	เมื่อนักเรียนขาดเรียนครู เรียกเฉไปตาม ถึงสา เหตุ					
40	ไปว่ากล่าว เมื่อนักเรียนนั่ง หงายในชั้นเรียน					
41	ไม่คำนึงถึงว่านักเรียนจะ เข้าใจใส่กับบท เรียนที่ครู กำลังสอนหรือไม่					
42	ไปว่ากล่าว เมื่อนักเรียนออกนอกห้อง เรียน ขณะที่ครู กำลังสอน					
43	วางอำนาจ ครอบนักเรียน					
44	ครูแสดงความรักไม่พอใจ เมื่อนักเรียนเข้าแถว เก็บกับบทเรียนที่ครูสอน					
45	ครูลงโทษนักเรียนทั้งชั้น เมื่อนักเรียนบาง คนทำผิด					
46	เมื่อครูสอนผิดและนักเรียนทำท้วงครูแสดง ความไม่พอใจ					

ข้อ	พฤติกรรมที่ครูสังเกตเห็น	มากที่สุด	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
57	ไม่คิดว่าว่านักเรียนจะทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จหรือไม่				
58	ไม่เก็บเงินค่าเช่านักเรียนทะเลาะกันในชั้นเรียน				
59	เมื่อเขาห้องสอนครูไปตรวจสอบว่านักเรียนครบหรือไม่				
60	ครูแสดงอาการเหนื่อยหน่ายในขณะสอน				
61	เปิดกรุ้มไคว่านักเรียนพูดครูไม่สนใจ				
62	เมื่อใดเรียนประจำทีไระ เข็มมกรูไปว่ากล่าวตักเตือน				
63	เมื่อนักเรียนในชั้นเรียนไม่ไปช่วยครูแสดงอาการเฉยเมย				
64	เมื่อนักเรียนทำผิดครูใช้วิธีไล่นักเรียนออกจากชั้นเรียนหรือให้พ้นหน้าชั้น				
65	ครูดงโทษนักเรียนเมื่อคิดว่านักเรียนทำผิดโดยไม่ถามถึงสาเหตุ				
66	ในการได้คะแนนถ้ามีโอกาสครูจะให้นักเรียนที่ถูกรักได้คะแนนมากกว่า				
67	นักเรียนรู้สึกว่าการไม่สามารถถอดถอนอารมณ์ร้ายในขณะสอน				

๑๐	ศกฺกักรรณหึฏฐุสสํกขกถํมกักรึขณ	ผก ที่สุด	บกก	ปาน กลาง	๒ - แนว	๒ - วิรุฏ
68	เชอรูฎีถวักฐุ เป็นกนถึอัวไวขอย เขิมกั เองกัมกักรึขณ					
69	เม็อถักกรึขณเร็วเวอมโนวึชาทักฐุผอน กฐุจะ วักกรึขณ เป็นกนโง					
70	กฐุไขยอบไ ใซักกรึขณลข เวอต่าง เทศ					
71	บุงแศการศอเทร้อไห้วกนวมถลเกนไป โศยไซักถามักกรึขณ					
72	เม็อกรูวารบตไไมถึนจากถึอื่น จะบแศค อออกกัมกักรึขณ					
73	กฐุไห้อกัขและไปสขบมาทักกรึขณ					
74	กฐุขอนักกรึขณทุกกนโดยไปเล็อถึที่รักกัมกักรึขณ					
75	ไม เชอถักถองของนักกรึขณกนโกจกถว้าจะ เม็อใจว้า เป็นถว้าเวรจ					
76	เม็อโอกาสไห้อักกรึขณเวฬากฐุวิจรรณการ ศกนของกฐุไค					
77	ส่ง เศรมไห้อักกรึขณทวงนรวกัมกักรึขณ					
78	กฐุไห้วบรวบวักกัมกักรึขณนไ การจักถ กรรวนไนอันกรึขณ					
79	กฐุชวย เศรึบสร้ากวมส้ามกัโกไห้เม็อักกรึขณ		๐			

ข้อ	พฤติกรรมที่ครูบสงกตนักเรียน	มาก - ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
80	ครูดูญาติให้นักเรียนหยุดเรียนในชั่วโมงของ ตนได้ เมื่อนักเรียนเบื่งหยุดเรียนพอ					
81	ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง การสอน เมื่อ เป็นเวลา ประสงค์ของนักเรียนส่วนมาก					
82	ครูอดทนอดกลอง เรียนก่อนหมดเวลา					
83	ครูหาฝึกเขียนให้นักเรียนไปทำงานที่รู้ง					
84	ครูไม่เกรงการสอนก่อนเข้าห้องสอน ทำให้ การสอนตึกซึกและบางครั้งผิดพลาด					
85	ครูจากสอนโดยไปบอกกล่าวให้นักเรียนทราบ					
86	ครูไปเพื่อนอยู่แต่หน้าชั้น ไม่เห็นเหตุการณ์ทำงาน ของนักเรียนให้ทั่วถึง					
87	ครูปล่อยให้ให้นักเรียนเล่นหรือคุยกันในขณะทีสอน					
88	ครูทำงานว่าน้าว เขาไม่ทำในชั้นเรียน					
89	ครูละเลย เมื่อนักเรียนแต่งกายผิดระเบียบ					
90	แสดงอาการ เฉยเมย เมื่อนักเรียนมาพูดคุย หรือปรึกษาหารือด้วย					